د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبرى

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ٍالفتٍ خبرې........ 1
د حــق رنـــا........ 1
پروردګاره!........ 3
خیرالبشره!........ 5
رحمة اللعلمین........ 9
د حج الهام........ 10
دزړه مضمون........ 14
د کربلاالهام........ 15
سترګه دسبا یمه........ 23
قهرمانه پیغله........ 24
پــــیــــر........ 25
مـلی حــمـــاسه........ 26
وطـــنه........ 27
ګل پرسته........ 33
تـــلـــوسه........ 33
مړی ژوندی........ 35
د مور مینه........ 36
مورې!........ 37
قدراومقدار........ 40
صاحب........ 42
سبک نظر........ 43
مساوات........ 44
مانیجن........ 46
نن او پرون........ 48
د زړه دنیا........ 48
څه کیږو؟........ 49
سیاست........ 50
سرنوشت........ 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی........ 54
پالیسي 56
زه او دي........ 58
ترقي او تمدن........ 59
څه جوړیږی؟ 61
بي چله اوناچله........ 63
رنا........ 63
قبیله پرستی........ 64
د شوری فضا ۱۳دوره........ 66
په چاپسي ځی؟........ 68
نه ګورم 69
دروغ او رښتیا........ 70
د درګاه سپي........ 71
زندان 74
د محیط تاثیر 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه........ 80
په ښکلا مین........ 82
څلوریځی........ 83
څلوریځی........ 84
لغمانی 114
که پیداشي........ 129
په داسي حال کښی 130
ښځه........ 131
دلبر او ستمګر 134
په غلا غلا کتل 135
د میني او ښکلا نجوی........ 136
د ژوند مرثیه 137
زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر..138
د ژوند د ستور 139
د عشق جنون...140
حسن او نظر 142
اولواالابصار..143
خبرنه و 148
اقتدار...149
مزدوری سترگی..151
ملی قدرت..152
محّمد(ص)...153
پا که مینه 157
رسم رواج 158
بابا..161
ښامار 161
د غریب گیلی...163
حاضر جوابي 165
څوک څه پوهیږی؟ 166
د محمد(ص) تعلیم...167
د محمد(ص)عرفان 168
د اسلام آغازاوانجام..170
په ځان مینه!...173
محیط اوانسان...175
عمل اوعکس العمل..176
سوڼي 177
خپل او پردي...178
د شاعرترنم..180
امیدونه راژوندی کړه...181
د عصر دلبره! 182
جوی انقلاب 182
نوی گل...184
آزادي 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ٍالفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبرې
د عقل اوفکرد حـــــیرت خبرې

د محبـت له حرارت نه پیدا
د ویښ احساس دبصیرت خبرې

دحق رښا د روح نجـوالري
دعشق نغمه د معرفـت خـــبرې

راغلی دنیا ته دالهام لـه لاری
دلوړاوښکلی حقـــیقت خـــبری

د کارخبری د اِلفتٍ کـــاردي
هروخت په کاردی دالفت خبری

د حــق رښـــا

له وهم وخـــــــــــیاله!اودعقل تصورنه بهر

چـــــــــیرته چه نه رسیږی هیڅکله د علم نظر

لـــــــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا

تـــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کیف نه سوا

د حــــــــــق رښا کړی تجلی چه ئې ایمان ویني

عـــقل پوه نه دي چه يې څنګه په څه شان ویني

خدايه! تانشي پيـــــــــــژندي زمونږ قلیل علم

داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـلیـــــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهیږی چه لــمر شته دي مګر لمرنه ویني

سحرله خوبه راپاڅــــــــیږی خوسحرنه ویني

ګونګ شونډی ویني چه خوځیږی خوخبره ناوری

کاڼه ته یو څه ووایو اوهغه بل څــــــــه اوري

دغســـــــــــې مونږ.هم د ړندوکښو په لاریو روان

مـــــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته یې لامکان

ښاپیرک کله دغه د لمر خـــــپله رڼا کښي ویني

د لمر رڼا بس د ســـــــپوږمۍ په تجلا کښی ویني

مونږ.به لاڅه یو زمونږ عـــــلم اویقین به څه وي

یوه مــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمین په څه وي

نوروکښی وینو هغه څه چـــه ئې په ځان کښی وینو

د خپل غلط قیاس عــکسونه پـــه جهان کښی وینو

په آئینه کښی ماشـــومان تــــصویر دځان ګوری

کوي باورچه واقعي نــــورمـــــــــاشومان ګوري

ډیر مجهولات شته چــــه انسان لاپیـژندلی نه دي

د غیب پردو کښی ډیر څــــه پټ دي چا لیدلی دي

ډیر څه موومنل هـــــــــغه وروسته غـــلط وختل

ډیر څه مورد کړه چه نن عـــلم او حکمت ومـــنل

زمونږ. مننه زمونږ. رد زمـــــونږ.انکارغـــــــــلط

څه اعــــــــــــتبار لری زمـــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معـــــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسیږی کله
دانســـــــــــــانی فکر لباس په تاجــوریږی کله
اهل عـــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حـــــمد کله ویلی شو چه تاته ښـــائی

پروردګاره!

پیدا دې کړه پـــــــــسونه هم لیـــــوان پروردګاره
د ښوبدو خــــــــــــــالقه!هــــــم رحیم اوقهارره
پسونه شکرکاږی چـــــه ګیاه دې کـــــــړه زرغونه
لیوان دې ثنا وائی چــــــــه پیدا دې کـــــړه پسونه
خیالی زرکه دې ستائی چـــــه احــــــسن الخالقین ئې
صیاد،بازاوبانه وائی چــــــه خـــــیرالرازقین ئې
یزید شکر ګـــــــــزاردي چــــــــــه فاتح د کربلادي
حسین کوي دیـــــرفخر چـــــــــــه سیدالشهدأ دي
شاهان دې کړه سرلــــــوړی د دولـــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دې تـيـــــښته کـــــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خــــــدایه چـــــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډیره ښه ده چـــــــــــه نـــادودي نه وینمه
ګونګی د حال په ژبـــــــــه شکر شکر کــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ بنه یم چه دروغ نه وایم غیبت نه راته بنـــائی

په هرحال دې راضي ىـــــــــــولروصبر د ایـــوب

قصه موهیره نه ده د یـــــــــوسف اودیعقوب

یومیاشې بل هاتی کړی ځـــینی لوی ځینی واړه

لویان دې کړه خوړونـــکی او واړه ورته خواړه

په نس کبنی د ماهی ژونـــــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئی ساتې ربه! نه غـــــرقیږی په طوفان

د تیغ خوله دې کړه بنــــــده په مرئ د اسمعیل

په سره اور د نمرود کـــبنی دې ساتلی دی خلیل

هاتی په زمکه پریـــــــووت ابابیل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شـــــــــداد وژل په میاشو

قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــــــی فعال مایرید

که ستا اراده نه وای څـــــــــه کولی شو یزید

بې ستاله ارادې نه هیـــــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی بنه کیدلی اونه څوک بد شی بدیدلی

بلبل دې نغمه خـــوان ګل وګلزاربانده شیدا کړ

کارغه دې د بدبـــــــوی مردارخوړلوته پیداکړ

د شاتو په مچیو جــــــــــوړوې خواږه عسل

د مارلړم په نیش کبنی لـــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خـــــــوادې دواګاني ستاله خوا

شیطان دې پـــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستـــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خـــــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پــــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅـــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیـــــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلـــــــــــــمین خیرالبشره!

دکامل انسانـــــــــــیت اصلی مظهره

ته نه وی پـــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعـــــور سترګوبینا نه وه

تاکړه ورکـــــــــه هغه توره تربږمی

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمۍ

سړیتوب ورساوه تـــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحــقیران دې عـــــــــزیزان کړه

سرکشان دې پخپل ځـــان پورې حیرام کړه

انسانی کرامت تــــــــــــاراوړانـــسان ته

بشري وروري دې راوړلــــــه جهـــان ته

په عالم کښــــــــی دې پیدا نوی نــــظرکړ

چه قادردې په لیـــــــــدو د خـــیر وشرکړ

جوړدې کـړله ملتـــــــــــــونو یـــو ملت

د توحـــــــــــــــید د کلیمی په بـــــرکت

د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بـــتان

مشرکان دې کـړه د یو خــــداي بندګان

د سړیو جــــــــوړول دې لـــوی هنر و

که نه ! یونــــــــوم د بـــوجهل او عمر و

ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلارکړه

د یتیم د اوښکوقــــــــــــــدردرســـره و

د پیرزونظر دې تـــــــــــل په بیـــچاره و

انساني حقـــــوق دې ښځو لره ورکـــړه

د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کـــړه

عـدالــت دې د تـقــواجزٔ وبـــــــــالــه

مساوات دې پــــــــــــه عمل کښی وپالـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دي جـــــــوړاوه که خندوقونه

کړه دي نوروســـــره سم مشکل کارونـه

غزاګانو کښی له هـــــــرچانه صابر وې

په جهاد کښی په شخصاً خپله حاضـروي

مشکلاتوکـــــــــــښی له هر چا مستقـیم

خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظیم

مړوی که څـــــوک یوازی تش نــسونه

تامړی کړي وړی سترګی وږی زړونه

موالی دي کــــــړه سرلوړی په ایمان

د خپل کــــــــورسړی دې وباله سلمان

زید غلام و په قـــــــریشودې افسر کړ

د ده ځوی دي اســــــــامه لامتعبر کړ

په هغه لښکـــــــر دې کړلو قوماندان

چه عمر او ابــــــوبکر ئی وسپاهیان

نه پیدا په اسامه کــــــښی شو غرور

نه اخلاص کښی د عمر راغی قصور

ابـــــــــوبکر خلیفه د خپل زمان

په جلب داسامه کښی شــــــــوروان

دینه لـــــــــویه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لـــــــــــه نظره د غافله

تابدل کـــــــــړه معيارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټيټي سطحی نظرونه

ډير و خلکو تـــــــــه ببنلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لـــه غنا ن استغنا ده

دا دنيا وه ستـــــا اصحابو ته حقيره

پادشاهی به ځــــاريده ســتا له فقيره

تا دواکــــــــــړه د بـشر زاړه دردونه

وردې کړه د خير احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کښی کـــه تريخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کــه ئې مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کـــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځـــان کله صاحب وي

تا صاحب کـــــــړمسلمان د ښه تهذيب

مؤاب دي کـــــــړ په احسن التاديب

جوړ دې نکـــــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جــــــوړ دی کړ قايد او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ــــ حیوانات

ځوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب
پیروان دی خـــــپل بللی دی اصحاب
له صاحبه نه ښـــه خطاب نشته هرګوره
راشه! پـیر مرید ددې زمـــــانی ګوره
مسلمان اوس د پـــــــیرانو بندګی کړی
لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړې
ډیرافسوس دی نن په حــــال د مسلمان
خومره ټیټه مرتـــــــــبه شوه د ایمان
چیرته هغه مسـلـمان او چـــــــیرته دا
چه یزید ئې شــــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمين

رب العلمین دې رحمـــــــــــــــــــــة اللعلمين ګڼي
نلری ثانی چه دې خـــــــــــــــــــاتم النبين ګڼي
ډير خلک دې وايستـل تـــــــــــيارونه درڼا لورته
ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نـــــــــــورالیقین ګڼي
ته په مومنانو مهربانه له هــــــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دي رؤوف رحيم ارحـــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښې خداى ستايلى دى

نورخلک لاځه چـــــــه مشرکان دي هم امين ګڼي

ډير دي له دوزخه ګـــــــــــرزولى د جنت لورته

ښايي درسره چــــــــــــه دي شفع المذبين ګڼي

تا مسلمه پــــــــه بعث بعدالموت باندى مومن کړلو

نه مـــــــــري مومنان آب حيات د اسلام دى ګڼي

غيب تـــــــــــــــه دي نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حيــــــــــوانى نظر سطحى اوظاهربين ګڼي

دي دنيا نـــــــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لرى

هلته مومن هرڅــــــــه لري کله ځان مسکين ګڼي

بارد دنيا هرڅومره کــــــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل يې کـــــــــــه درنه وى ځان سنګين ګڼي

ستا منيه مي بس ده چه له ځان سره يي خداى ته وړه

ستا رضاٍ الفـــــــــــــــتهٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوټى

د حج الهام

مختلف او مخالـــــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حـــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن يــــــــولنګ اويوڅادرشي

کلتوري اخـــــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لويږی له سره

نه چلتارد چـــــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتــرک يوه جامه وي

تورسپين عـــــرب عجم سره يوشان شی

د واحــــــد ملت مفهوم ډير ښه عيان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بيا په ګډه شــــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعيه کــــــوي هغه او کــه داوي

په يـــــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځـــــــــاي شي مقام د ابراهيم

دهرځـــــــــــاي مسلمانان پکښی سهيم

په يوه ژبه هـــــــــــــريووايئی لبيک

هريوبل ته وائی الـــــــــسلام عليک

واړه وائيـــــــــی لاِالــــــــــهٔ الاالله

واړه بولـــــــی محمد رســـــــــولاالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه يوپـــــــــــه کلمه دي د توحيد

په وحدت کښې ئې نه شک شته نه ترديد

هدف يود مسلـــــــــــــمينو د جهان دي

چه په کانو ئې هرڅوک ولي شيطان دي

په رښتيا چه يـــــــوامت او يو ملت دی

محمد او ابراهيم تـــــــــــه ئې بيعت دي

ټول والاړ يـــــــــوي قبلي يوه محبوب ته

که ئې مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

يوجهت دي څـــــــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري يـــــــــــو شی وينی نظرونه

د شرقي او غـــــــــــــــربي قبله يوه ده

پتنګان له هـــــــــــــري خواډيوه يوه ده

نه شقاق شـــــــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نـــــــــــراو ښځی ائتلاف

لا رفث لا فـــــــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حـــــــــاجې دي وصف الحال

هيڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوځ ځـــــــــکه چه نشته نا محرم

ډيرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیـــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غــــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یـــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســـــــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دې کاڼی ته ســـرټیټ په التماس

خاتمه د حج ایــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعــــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مـــــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لــــــه زیانه په امان دي

کان امنــــــــا د دې مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعـــــليم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جاى نماز تسبى سوغات

دى د وړلـــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دي که ښه شوه کړه اوره

په رښتيا د ي بيـــت الله نه څه ودوړه

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی

پس له ډيرو زړه چا ودونو د رنګين شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتــی نه دی تول په شــعر اوبه شوی

دشاعرزړګی چه شين شی د ادب ګلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ويــنو پـــا ئی

دغوټی د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتــه دی پـــټ شوی د قلـــم هره قطره کی

د اشـعا رو بــحر ګوره سترګو رو د ته جيحون شی

شخصيت ورو ورو لويږی خلک ډيرورو سته پوهيږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تــــوره شپه کی فـــــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهــــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شـــی پکی ورک شـــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنـــــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســـــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا شـــی خـــړه تنـــدریزه او مهـــــیـــــبه

ډارحاکم فـکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلـکو باســــــــــی زړونه

ورســره په کربـــــــــلا کی یـو بــــــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهـــــــــــــشـــتونه مسلـــــط وی پـــــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــــطا چـــــــــــــه مهــــیبه وی بلا

هره خواوی تورتـــــمونه عــقل فــــــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هــــــــــــــرچاته بیچاره ښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــــــطی ګرانی وی

عــــــــــــــذابونه عتـــــــابونه فــشارونه مـــــجانی وی

مایوسی پریشانی وی خـــــــــــــوښی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کــــــــــــــړیری وی اورونه په شــبنم کی

دغضب حکمرانی وی خـــــــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئې قیامت وی هـــــــــریوزږه کی پټ ژړیږی

هیڅوک هیڅ نشی ویلی جـــــــــرئت سلب شی له هرچانه

جهان هرچاباندی تـنګ شـــــــــی له هرلوری هری خوانه

داسی ډیربد بد حالـــــــــــــــتونه په انسان باندی راغلی

زلزلی اوطـــــوفانونه پــــــــــــه جهان باندی راغلی

په همداسی سخت ساعت کی پیـــــــداشوی لوی کسان دی

چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســـــــــپریږی په طـــوفان

د طوفان په سر نوح کـــــــــیښود د بشر د بـــقا پنډ

د تدبیر عزم په مخکی طـــــــوفان کله ګرزی خنډ

که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئی لنډ لکه ظالم وی

د نوح عمرئی نصیب شی چه طـــوفان باندی حاکم وی

خاوندان د ارادو تــــل په جرءت مومی نجا ت

له خطر سره جنګونه حقـــیقت دي د حیا ت

نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم

حق پا لونکو ته نه ښـــــائی چه با طل ته شی تســـلیم

که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تـــــیر

شهامت به د حـــسین څوک ترقیـامـته نکړی هـــیر

یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته

حســـــــــین ډ یراعلی مثال دی د ایـمان اهل ایمان ته

ظالمـــان د یوی کور دی که عــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم

یــوظـــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی

سکندروی بیا چنگیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی

په یزید بـــانـدی وریږی تر قیـــامتـــه نفر تونه

د حـــــسین په غــــم کی ژاړی جـــهانونه عالمونه

که جابرچنگیز هرمره په قدرت دی مشهور شــــوی

خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شـــوی

هلاکوبد گڼی هــــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک

هټلران هرچـــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک

د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ

په وحشت بربریت ئې جـــهان خلکو ته تنور کړ

هغه څوک و چه ئې جوړی د سرونو مناری کړی

جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئې میری کړې

چا د ی سوی په اورونو بــشری تمــــــدنونه

چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه

څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی

غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی

څنــــګه راغـــی څنـــګه لاړه له جـهانه سکـــندر

څه ئې وکړه دلـته هـلــته ورشه وپوښـته خــیــبر

عجــیبه غــوندی جـــهان دی عجــیبه یی دی کــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــله وران کـــله ودان کړی قدرتـــونه هـــیوادونه

ســـــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پـــیاله باندی مسموم کړ

اصـــلی کور دفـــلـــسفو شو فـــیلسوف لــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د یونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خیـــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی ګـــڼل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله څیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکـــه نه مړیږی د دی عـــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سیوږمی ته لری یون

ســــــل چنګیزه دی پــــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جـــوړیــــږی د دنیا عــــــمارتونه

تباهۍ ته خـــدمت کـــاندی د دی عصر تخنیکونه

استـــعمار کله ورکیږی جـــامــــه شــــکل یی بــــدلیږی

استـــبداد په نـــوی بڼـــه سیاست لـــره څوم کـــیږی

په دڅه کــــــه د ظالم نوم پلار ایښی وی رحیم خان

په ښه نوم کـــله ښه کـــیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقيقت خـــــــــونه بدليږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامـــــــــــه کله هلک کيږی دچا لور

له تياروسره رڼا وی هميشه لاس وګـــــــــــريوان

په هروخت کی په جګړه وی اهـــــــريمن سره يزدان

ظالمان په ايـماندارو نشی کـــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تـــــــه غـــاړه کـله ږدي مسـلماني

غرقيدونکی دی غرقيږی کـــــــه فرعون دی که قـــارون

که پيدا شی په ولس کی يـــــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غــــاړه نـــــــه ده ايښي ابــــراهيم

د فرعون قدرت تـــــــه کله تابع شــــويدی کــــليم

اســلام نه منی هـــــــيڅکه د يزيد مــــتابعت

حسين سرشی ورکـــــــولی نــه لاسونه دبيـــعت

محـمد او مومنـــانو کـــــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کــــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهـــــاد ناروا سره عناد

حمايـت د مظلومانو ورکـول دهر فــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خــــــر کيږی د دجال

وظـيفه د مسلمان ده لـــــــه دجـــال سره جـــدال

چاچه يوقــــــــدرت منلی په جـهان کی د الـــلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــله شی مـــنلی یـــومـــطلق آمـریت

اولواالامر د اســلام دی مقـید پـــه شـــریعت

مکلف پـــه مـــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیـــازه مشوری نه کـــله وخـــیرال انام

په هغـو تل مسلـــط وی جـــبرقـــهر زجـــر

چه په ظلم کوي صبراولـــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان څـــه ایمان نه دی

چه حسین غـــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نـــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــسـین کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســـین دی ډیرخوښیږی

یزیدان څومره ډیرشوی یـــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــمانانو د اســـلام اســـان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی سـرونه

نوافل ئي دی ټینګ کړی واجبات ئي دي هـیرکړی

نورئیی هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئي ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حـقیـقی مسلـــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چيرته لاړه هغه د ايــمان قــهرمــانــي
مسلـــمانه! با ايمــانه داغـريب ديـن معــتبر کړه
په دين سرورکړه اودين بيا ديخوا په شان سرورکړه
انتـــــقام د حسين واخــله دخـــپل عصر له يزيده
ورک د زمکې خدايان کړه الـهام واخـــله له توحيده
حسين توئـې کــــړلی وينی ته پری اوښکې تويوی
ځای دوينو اوښکو وينو څـه ئې وکـــړه څــــه کوی؟
راشـــــه بـــــــس کړه ژړاګــــانی ظالمان وژړ وه
حسين ظلم قبول نکــــړ تری مظــلوم مه جوړ وه
دهغه سر،سرلوړی ده د دنـيا چــت نه اوچـــته
چه په مرګ يی ځان خلاص کړی د ذليل ژوند له ذلته
په حســـين باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه
چـــــه ظـــالم ته ټيـټوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه
دا ژړا دا واويلا دی د کـوفی مسلمـــــانان
جلادان د اهل بيتو د يزيد خاص بـــندګان
د مسلم په حال به ژاړو ښنګه وو ښنګه شو خدايـــه
د بوم سوری ته پناه و ړی ښه ئې بـــولی له هـــما يه
د يزيد فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن
د اسلام منـــبر ته وخــــوت خجالت د مسلــمان
مدينه کی خونريزی کړی په مکـــه وړی يرغــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اواماماتو کنځل ځای شـوه منبرونه

قرآن منـع مسلمان کـړ د کـفارو له کنځـلو

خطیبان یزید مجبور کـړه علی ته په پوچ ویلـو

ژاړه ژاړه مسلمانـه د مسلم په داسـی حـال

د صـدیق ،عـمر مقـام کړیزیدانو چه پایـمال

دعمروینو تـه تـړی چـه وه فـتـنة الـکبری

کربلا کی شوه هـرګـوره لـکه طامة الکـبری

په ویښـته د محُمـد یی ورکـول چه خپل سرونه

د حسین سـروړی یزید تـه نن د هغو او لا د ونه

څومره فرق څومره ژر راغـی مسلمانه ستا په حال کی

چه هیڅکله ګرزیده نـه د چا فـکر د چا خـیال کی

نن اسلام خدایرو شـرمـیږی په عمـل د مسلمان

په تش نوم باندی مـومـنه! داسی کـله وایـمان

سـیاست اسـلامی نـه وی که اسـلام وی سـیاسي

سیاست د دین خدمت کی سیـاست دی اسـلامي

د قسم دیاره ساتی قـــرآن کورکښی قرآن خور

ادیروکښی کی لوستل کیږي قبربـــاندی د سود خور

په ژوند هیڅ کار ترینه ناخلی خویه شقاط کښی ویشل کیږی

درنګ ساعت ته چه مری کیږی نو یٰسین پری لوستل کیږی

داد خدای کتاب چـه کړه ئي راژوندی مسلمانان

جنازوسـره ئي وړی اوس هدیرو ته بدیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چـــــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی

د بی روحه اسلام قــــــــــدر ځکه ورځ په ورځ زیاتــیږی

په ژوندی حســین ځـــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئي ګوره

په هدغه ځـــای الفــــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خبرچه څه وایمه اوچـــاته وایمه

زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه

غواړم هغه څه چه هیڅ اثـرئی لا پیدا نه دی

نه یی پریږدمه د مجـــهول په تمنا یمه

ټول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویش وینمه

داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســـبا یمه

ډیرفـکرکوم د زړه په ویـــنو څه لیـــکم درته

مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه ګـویا یـمه

ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی

ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بـــله معنا یمه

اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل

ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــــندا یمه

توری ترږمی نه تکه سپیـــــنه معنا با سمه

ځکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار غریب ماشوم یم هیڅوک نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه موندلی دی
کله مړی اشعار زما د شعر مسیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوېځای راته ښه دی له لوړی هواتښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د میوند پیغله ملاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی وپټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خاله
د جلال قصی ئې هرچیرته کیدلی
چایی لری پلونکړله جماله
ګلالی پیغله وینا چه وی نقاده
مبارزه مجاهده زمریاله
دښکلا شهی وی پته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمری جوړشی دغزلی له غـــزاله

څوک ئې نه وینی ښایست شجاعت وینی

که هر څو وی په ښایست کی بیمثا له

د درخودعشق سندری تری مه غواړه

د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پـــیــر

که حرام خوری که روژه خوری که ریا کړی

مه وایه! چه پـــیر ګناه کړی یا خطا کړی

اســـلام ځی مګر پـــیری نه ځی له پیره

که هرڅو دنــیا ته مخه دیــن ته شا کړی

عـــقـــیده د چــــاَپه پـــیر نه خرابـــیږی

کــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړی

خلـــک به وایـئی تـلاوت او تــهـجــد کا

تــوله شــــپه که فاحشو سره سبا کړی

له نیـــــکو نونه نمـــــــسو ته پاتی کیږی

د درګاه له سپی سره پیر ی وفا کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطــــــــن خلکو سرونه ورکول

سرتیروته یی زړونو کی ځـــــــایونه ورکول

میړانه سربنــــــــــــدنه وه هنر د افـــــغانانو

بـــی نـــــنگوته به هر چا پیغوررونه ورکول

دننگ غــــیرت خـــــبرو به پیدا کړه طوفانونه

سرو سرو جــــذبو ته ئی تاوونه ور کول

مــــــلی حـــــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره

مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول

مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربنـــــتیا

یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول

مرګ نه و افتخار ود حـــق لار کی شهادت

شهید ته بنایسته حورو ډک جامونه ورکول

نن هغه قوت څه شوچـــــیرته لاړه ښنګه لاړه

فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږ کی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادئ زمونږ په سروونیو رنګین وو

زمونږ وینو تاریـــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږ هغه وخت مات کړی استـــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خـــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جـــوړوته کارونه ور کول

ځه خلکوکی پیداکړئ چه پـــخپله څه پیدا کړی

ترڅو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقئ او مهـــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښـــه دی آب و هـــــــوا ده

څومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی څه ښه ځــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ســـتورو د شـــــــپی بلیږی

بهیږی هرلورمست مست سیـــندونه

په غورځنګو نو دی ابـــــــــــشارونه

وږمی د ګـــــلو ځـــپې ځـــپې دی

بلبلان مست دی مستی نـــــغمی دی

ځولۍ دی ډکه له نعـــــــــــمتو نو

سیـــــنه دی ډکـــــه ده له ګنجو نو

میوی دی څومره خوږې خوږې دی

په شنو باغو کی مزې مزې دی

خـــــاوره دی ډیره ده حــــاصلخیزه

نه ده لــــــویدلی له زور او خیزه

غروته دی ګـــــــورم رمې رمې دی

کروندی ویـــــــنم غلې غلې دی

هـــــرڅه دی ښـــه دی خوبده داده

کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده

ته ډیرغنې یۍ مونږ فـــــقیران یو

ستا دومره شتو کی ولی خواران یو

که ته زمونږیۍ او مـــونږ ســـتا یو

ولـــی بې بــــرخې او بیـــنوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــرڅـــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بــــډایانو د غــــــلو رهـــــزنو
مونږ په خـــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتـــــــه غـــرېږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیــــــهوشـــه کله مد هوشه
کـــه دی نـــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څـــو نــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څـــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطـــــنه
ترڅو به مـــونږیو په هیڅ راضی
د حـــــق غاصب به ګنو قا ضی
یو به بی آبـــه هـــــم بی خوړو
ستړی خـــدمت کی د څـــو مړو
راځئ ملګرو ټینګ عـــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بـــدل حـــالت کړو
هیڅ شی ورنکړو چــــاته بیکاره
ژوندون روان کړو په نـــوی لاره
دیوه ګـــــټــــه بـــــل ته ورنکړو
یو انـسان بل ته لکه خر نکړو
شخصیت ورکړوخواراوحــقیر ته
ډوډۍ پـــیـــــداکړونا دار فقیر ته
انسان ازاد کړو د بل له قـــید ه
د ظالـــــمانو له مکر و کیده
آزادی ورکړو فـــــکر او خیال ته
نه بـــاداری ته جاه و جلال ته
راځۍ چه حــــق دانسان ادا کړو
نه یٔی غلام کړو نه یی آغـــا کړو
نه یٔی ګــدا کړو بل ته محتا ج
نه یی راجا کړو چه ا خــلی با ج
نه یٔی ظـــــالم کړو او مـــظلوم
نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم
دومره یٔی موړکړوچه روغ وجوړوی
نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرزيات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډيره غـــــــنا ده د ګناه مهر
بډايی څه ده جوع الـــــــبقر دی
حرص دغــنا خواصلی سقر دی
غـــــنا فـــــاحشه ده فــــــاحشه
عـــــــفت وژونکی شهوت پيشه
بنديز په کار دی په غـــــنا باندی
نه د فکرونو په دنــــــــيا باندی
هيـــــڅوک دې نه وی دلــــــته قارون
وی دی په فـــــکر کی افـــــلاطون
دانسان فــــــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حـــيوان دی
که لاس پـــــښی وی په ځنځيرو کی
فـــکر دی نه وی په زولـــــنو کی
چـــــــا چه وژلی آزاد فـــــــکرونه
جهان پرې وايی اوس لعـــــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پيغور جـــهان ته
فــکر وژونـــــکو د زوړ يونان ته
مســـــــح وژلی دروم قـــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته ځومره لوی خجالت دی

د ښمن د فــــکر هر ابو جهل

زندان د فـــــــــکر د خلکو جهل

ډيـــــرو پوهـــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فـــــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پـــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فـــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بـــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چـــــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نــــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــــقـــــته

دلــــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویـــنی په باغو کی

څه اوری د بــلبــــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بـلـبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عـــــطار پلوری په تا

دی خـــــولی د کار یګرنه د بل چا

راشئ !ونمانځو دګل په ځای مالــــیار

د کار خلک کاریګر ســـتائیی او کار

دمالــــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنـــیادم او د بلـبل وی

لړڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وړمو باندی خورسند کړی

تــلــوسه

بیا ناخاپه زړه تـــه راغـــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورولــــــو د معنا سینګارولــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پـــــه یو چا د زړه بـــایللو
چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو
پس له ډیری د لسردۍ نـــــه تقاضاده پیـــدا شوی
سرولمبو ته د لویـــــدلــــــو د بـــتا نو ماتـــولو
په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولـــــــــــــو د بیرغ اوچتولو
بیا مستی ده راروانـــــه د خراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځـــغلــیدلو
دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نـــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو
عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــوس نـــــنوتلو د امــــید د غـــځـــید لو
دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی
ماشـــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــللو
غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مــــات کړه د شپیلی په غـــــــبرولو
دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د وینسولو
مرورزړګی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه
د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــــوړولو
هنګامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی
د جذباتو په وژلو او د ژبو په تـــــــړلو
بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شـــــــــورونو
فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو
کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم
خدای دی نه کا څوک خـــوابدی په رښتیا رښتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شـــی هغه مړی نه ځار

چه په مرګ یی شـــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندیی لــه خضرنــه کم نه دی

چه په چـا انسانیت کـړی افـــــتخار

مړهفه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مری هغه چـــه ژوندی یی وی یادګار

ډیرژوندی مړه دی اوډیـــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پــه یــــاد وی دروزګار

هرافغان ته اِلفت ډومــــره پوهه غواړی

چه دمرګ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ښوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته
د مورزړه کی د مینی رڼا شته
که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی
مور سره محـــبت بـی ریا شته
د مور مینه د مینو مور بوله
که دی په خور یا لالا شـــته
د لـــــیـــــلی محبت کی هرګوره
د مـــورمینه د مـــینی تر شا شته
ټول عــــالم ئی که بد ګـنی موری
په اولاد پـــــیرزوینه د تا شته
ستا په مینه کی نقص نه پـیښیږی
تاسره سرما یه د بـــــقا شـــتـه
تاته وی لکه تـــورد دوه ســتـــرګو
که دی غیږ کی اولاد نـابینا شــــــته

ژوند ون تارابـــــښلی دی موری
له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی
بل ځای کله د چا د ژړا شــــته
جـــــنت ستا قدم لاندی دی موری
تردی لوړ مـــقام کــله د چا شته
که زما په ســروی داستا سیوری
نه حاجت دطوبی یا هـــما شته

موريې!

موريې چه خدای له تا پیـــداکړمه
ګران یٔی له هرچانه په تا کـــړمه
له خـــــپله ځانه لا خبرنه ومه
چه تا له ځانه سره اشنا کـــړمه
په مینه مینه به دی ما ته کـتل
د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه
په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم
پوه دی بی لفظه په معنا کـــړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروروديٍ راوستـــم خبروبانـــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پـــوری

چه لړځه درد به په ژړا کـــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنــیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبــــــت غیرکی دی وروزلــم

په عواطـــــفودی دانــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــــره

تا په مسکا تا په خـــندا کـړمه

که وایم ستاغیرکی جنت وزمـــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوتیــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب می دی خدای اومــربی می ته ئِی

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخـــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

ځومره وړوکـــی ومه لـوی دی کړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروروليَ پـــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکـــی د چـــا لالاکـــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــــواریو دی مـــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بـــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسی ،زرکی په ښــــــکار

د بــل فـــخر   په وژلو د ښا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لـــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په   مـــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګــوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســیقار

چاسره نقــشه وړه چـــاسره لــویه

یوبه خــونه جــوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک سینګارکوی څوک کارکوی څوک لوبی

مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار

عــادی خلک به کوی عــادی کارونه

نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار

دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونــه

څه راوزی جـریده کی د روزګـــار

ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته

لوی جریان کی ئ‌ی چه ښکاری څه آثار

زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګوره

نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار

لوی بدلون دی راروان په دغه لوری

وڅاری دشــپو او ورځو لـویه لار

ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه

نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار

ولــــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري

هــــم د کار مسـوءلیت هم اقتدار

مساوات نشی راتلی څـو چه هیواد نه

بـــاداری آغایی کـــډه نکړی بار

چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی

نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدگـمـــانی غلط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خـــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امیدونه اسری هـــیلی

په افسون د مـحبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظرهـغسی نه جلـبـیـږی

لکه ځـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چـل باند ی کـیدی شی نه په جبر

څه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیــــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیـن نه دي

خــپـــل بدلـــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومـــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظـــــــــاهـــربیـن نه دي

دعـــــدالت تـــــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پــــــله بیـــن نه دي

هغه دی مخــــی لــــره نه ورځی هیڅ

چا ډیــــــــرپیمخـــــــی ماه جبین نه دي

ورتـــــــه وایه !دنـــــــــیازمنوبد حال

صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پــــــیټی په مایه اوښانو بارو

یو په بل پــوری تړلی لوی کتارو

غړغړې وې بادیده له خولی زګونه

غړمبیده اوښان له څـــــرمی ډیرپه قارو

یولوربل لوریٔې غــــــاړې غړولې

سم په لاره باندی نه تـــله نا قرارو

د کتارمخکی ساروان وپه خره سور

اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو

مشکل نه و تحـــــمل ددرنوپـــیـــتو

لوی مشکل په یوه خـــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا   ذلـــت داوښ همــــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســــــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کــــړی ما کله انکارو

سرکشي مې کـــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کــــه ناپوه که هــوښیار و

په هرلوری وریـــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان ترل نه غواړم

ماته د مره سیـــک نظر کله په کار و

انسان څه چـه اوښ ئې هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره درونډ بارو

مساوات

حـیوانات د غـــرورغــــــــو او د ځـنـګلونو

په جرګه سره راټول شـــــــــوه په ســوونو

ویلې مونږ به ترخـــــــــوګرزوبی نــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولــــــــــوی مجلس داولسونو

دوي به جـــــــــوړکاندی قانون دمونږدپاره

د انصاف د عـــــــــدالت په اساسا تو

د ځنګله قــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته

مونږ یادیــــــــــږو د وحشیانو په نومونو

دنـــیا ډیره ترقی کــــــــړی هرګـــــوره

ډیر تـــــغیر کـــــــــړی حالاتو او فکرونو

مونږ لا پاتې پـــــــــه زاړه حال یوتراوسه

ځئ چه تیرشولــــــــــه زړوزړو خـــیالونو

جرګه جوړه شــــــــــوه مجلس هم افـتاح شو

وکیلانو شروع وکــــــــــړه په نــــطقو نو

سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی

ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو

دې پوه شئ چــــــه مونږ واړه برابر یو

وباسئ ! د تـــــــفوق خیال له سرونو

ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی

برتری به نه وی هیــــــــــخ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطــــــــــــع نه وه سلسله د تقریرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالـــــت بــــل شو تبل وخــــــــوړقوتونو

لـــــیوه وغړمبېد په   قهر ئی سوی ته ووې

راته   وښیه! منـــــګولې د لاســـــــونو

نه دې داړې زما په ځـــیر نه دې نوکان دی

بـرابــربه ځــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره   وړه خـــوله لوئې خبرې

حـــماقت دی تجاوز دی لــــه حـــدونو

دی   وینا سره بیا سوی په وینو سورو

لیـــوان ګــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــس شو ختم هـیـبت په ټولو راغی

لـــنډ و عـــمر د دارنګه صحــــــبتونو

ماښیجن

سرکښی د لښکر خــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه څــــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپــــــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چــــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســـردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خـــــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورخــــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګـــــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تـــــــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خـــــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هــــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بـــــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چــــــــــه زه بنکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پــــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پـــــــته .اوس سرئي نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زماني ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـلـه سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په څاڅـــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شـــــوی. که رښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ ښه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تـــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغـــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیـــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کيږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسيږو . چه دنورو ترقی وينو پخــــسيږو

اسرې هيلې اميدونه لروزړه کښی . خوهيڅ نکړو تشه طمع کی اوسيږو

ډيرمين په آزادئ دموکراسئ يو. چه ډير لږ ورته نږدې شو تری ويريږو

نورڅه نه وينو بس وينو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کيږو

داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبيږو

ډيرساړه اوډير تاوده شويوه آن کښې . په يوه پوکي توديږو اوســــړيږو

ته خپل کار په بې غمئ کوه رقيبه ! .مونږپخپلوکښې ډيروران يونه جــوړيږو

فريبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځــــله وغوليږو بيا غولــيږو

زوروره !ستاچاړه زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهيږو

دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تــګ کوم ځای ته نه رسيږو

ماشومان دي چه لوړيږی کال په کال

مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټيټيږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان ځوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فریت؛تګی ئي وه توښه دلاری . چه راغـــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حـــــــــــسین بیګا نګی ده

په مطلب یی هرڅوک نشی پوهیدالی . اشـــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښې یې نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی یې په بل ډول بنـــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله یې وچه . سیاست سره همدغه شان تګی ده

تګی مه کوه دبل په تګی پوه شـه! . په تګئ نه پوهـــــیدل خو سادګي ده

دشپوورځوله رنګونومعلومیږی . زمــــــانې بده ګڼـــلی یکـرنګی ده

چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیـــخونده په یوه رنګ زندګی ده

چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تـوره ورځ د غریب ښـه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګـــوره داچاره بیـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشت گوره چه څـــــــــوک ښکه شان ور کوی

زاړه مړ ژوندی پرېږدی پـــــــــیغلی ځوانان ورکوی

دورکـــــــــــــولو کار کـــــــــــبنی مهارتونه لری

څوک عیاشۍ کښی ورک کړی څوک په ارمان ورکوی

کله مغرور کړی ســـــــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی

دومره ئی کړی معـــــــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی

ته چه هرفکرکــــــــــــــــــوی زه درته دومره وایم

که ئې وزرونه ورکـــــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی

داسیاست زوړشوی چـــــــــه لور پرېږده ځوی وژنه

اوس د نرتوب پــــــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی

یوسړی خور سیاست خـــــــــــوری شخصیت دسړی

دسرسړی نه پریـــــــــــــــــږدی قهرمان ورکوی

د بد بینی تیاره ئې دومـــــــــــــره کړه زیاته چه اوس

داجل وهلی خلک آب حیــــــــــــــــوان ورکوی

بد گمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــــــورو ښوده

خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی

یوبل پسې لاڅه ؛ یوبل ســــــــــــــــره هم نه ځی

په داسې حال کښی زړونــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرو خپل پل غلط کـــــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــــه رهبران ورکوی
چه غریبی کړی ورکه لـــــــــــه کورو کلی خنی
دغریبانو دښمن غـــــــــــــــــریبا نان ورکوی
چه خاین ورک شی بیخی او ځــوک یې نوم وانخلی
دارالامان کښنی یی هـــــــــم دفتر؛ دیوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزیــــــــــرنو سفارت ته ئې لیږی
ګوره هیـــــــــــــــــواد څنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خیرونه ورکـــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حریق ته اشاره ده چه د خاینو تیکه دارانو د خیانت دوسیې پکښنی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قیده بی جلبه زوردهـــــــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مـــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــــــتدار ته ورسیږی
د قدرت هضمول ګـــــــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خیال ئې بل فکرئی شی چـــــــه ئی لاس په نوروسر شی
بیا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخـــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی

چه پخپل ســــــــربادی نه وی او په سمو چاروسرشی

تحمل دانــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی

ډیرقوی سړی په کــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي

شجاعت اوشــــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی

په دې رازباندې هرګوره د یموکــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بـــه داسې شوری وي

چه د ړیری واک اخـــتیار ئې د ملاوي

کله اورکله اوبـــــــــه وی کله هیڅ نه

ګاه دوسپنو نـــــــینی ګاهـــی حلو اوي

څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی

په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي

تصمیم نیسی دې ماتـــــولوته هرګوره

ماتول دخپل تصویب ئـــې مشغولا وي

یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی

بله ورځ ورته تـــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربشکته کول ســـرګردانی ده

د پــــــــښو نه ده زړونــوستومانی ده

دا دروندپیتی چه په ســـــرئې ګرزومه

سردوخوري دچنګیز د وخت خانی ده

خبربشوی چه ورته وائې پری اخترشی

په نوکر د خان هــــــــمدا مهربانی ده

غـلول چــــل او فریب هوښیاری بولی

هــوښــیاری کښی پټه شوی شیطانی ده

وایم زه له ولــــــوږې مرم ته له مړښته

وائي چوپ ښه! دغه برخه اسمانی ده

داسلام په نامه څـــــــــه ظلمونه کیږی

مالــیدلی خـــانه ! ســـــــتا مسلمانی ده

چه دخوارو غـریب خـد مت ته ئې رابولم

وائې کله زمــــا کـــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو باداردی

دا یوه عـــــملی بـــــــله زبـــانی ده

ښه پوهـــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــه وایم وائیـــې دا بد ګمانی ده

نه ئې فکـــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کــــالــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غـــــــــناد تن جامه کی مفلسی ده
د تـــــــــقوی لباس کښی پټــه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغـــــــــــوندی خــمتا
د روپـــــــــیو امیانئ هم ګــرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقـتول ویـــــــرکا
مرثیه نه ده سنـــــــــدره حـماسی ده

څــــه چی وائی ښه وائـــی واوره باورکړه
ته پوه نه ئی د ده ژبـــه ســــــیاسی ده

نن په سرځای درکــــــوی سبا خـپولاندی
دغه تیټ وپاس کیــدل دیـــــــپلاماسی ده

تملق په اخــــــــــلاقی ښه کښی وینم
اوس ئی نوم قـــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خــــــوله اجرا کیږی
چه ئې کارقـــــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــتی هغه ئې خوښ وي
پالــــــــیسی ئی په رښتیا چه پالیسی ده

داخــــــــلی سیاست ډیردی راټیټ شوی
زیربنا د لـــــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لـــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئی لـــــــــــباسی ده

نامردان وایی مـــــــــردۍ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه ګــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئې مه غولــــــــیږه انجام ګوره

مالیدلی شهنامه د فـــــــــــــردوسی ده

له بل ځـــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د ځوورځو مـــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خــــوله به ټول عمل کا

اولسی جرګه بیــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکـــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښی به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــدم دي په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــګری به دي يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټی زما يـــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوی خــر کاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــشوې ملګری نه نوکر ښه دي

ماوې هغه د سرســـــــــړی دي په ښه نوم ياديږی

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســـــر ښه دی

ماوې په يوســــــــــر باندی کله ټول کارونه کيږی

ده وې له ســـل سرونو يو سر ښکرو ر ښه دی

ماوې ولس به شي بې سره که ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا کړی دی بـــی سر ښه دي

ماوې چه بې ستـــــــا له يارانو دانورهم حق لری

ده وې ها ها په پاده خـــــــــپل مال ته نظر ښه دی

ماوې خـــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوی

ده وې تر څو چه چلـــــــــــيږی چل او هنر ښه دي

ما وې ملت کښی ډير صادق خدمتګاران شوه پــــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری تولیږی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مـــــــــا ته بی لیډرښه دي

ماوې چه پس له دي کوتـــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې رښتیا د فریب دام د خولي منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما ځنــــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــټوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بــــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حـــساب و کـــــتاب

قیامت ئې جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائیی هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خــــــــتلوغوائیی کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دځارویوژوند هم ښــــه شی

سویه د ژوند جګیږی ماهیــــــت ئې نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمـدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیـــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئی سرپه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــڅکه دده شپه نه ســــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړيږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي
وايی لوی کور افغانـــــــستان جوړوي
خوشی ناست نه دی ورته ښه وګـــوريځ
د حــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي
جنـــت ئی جوړ کړ خو هغه به ورځي
چه ځان نه حـــوری اوغلمان جوړوي
وايی اصلاح مي کړه شــروع له ځانه
ځکه اول ځان بيا جهان جـــــــوړوي
خرب ئی که جوړنکړ زيارت ئې جوړکړ
ليډر که نه جــــــوړوی ځان جوړوي
دلـــــته چــــــه هريو پس له بله راځي
ځان نـــــه ولي بل نه شيطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مـــــــــــــدرسه کښې د اغيارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پــــردي کلتورپردي لمسون له سري

حـــــــــــلقه بګوش د اين آن جوړوي

سرکي څه نه پرېږدي ماغزه يې مينځي

د سرو يښته يــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســـــتی دومره غالبه شوه اوس

ځان خــــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بي عــــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که يې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلــــــته کله څوک چلیږي بې څه چله — دې بازارکښی خوبې چله دی ناچله
داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه — پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــیدله
سیـــــــــاست په دې چل ډیربنه پوهیدلی — چه خــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله
چل دانه دی چه هر چاته چل ښــکاره شی — چل هغه دی چه چل نه ښکاری هیڅ کله
چل ئې نزده چه یه چل دې مشهور شوی — لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله
هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــیا والو — مامله ئې د دنیا چـــــــــه پر یښود له
دا ښایسته دعاج ږمنځ يې په کار نه دی — چه ئې سر اوږیره پا که وخــــریله
څـــــــه په کار زری پڼه ده هغه چا ته — چه پــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله
په زینو د زړه رنځور ته ختل ګران دی — ماته لاندې خــــــــونه ښه ده له برجله
چه ولس له هرې خوانه پریـــشان وي — ته هم ښه ئې پریشان خـــیالی اوربله

رڼا

د هـــغو له مــــخې هـرکله رڼا وي — چه په مخکښی یې د حسن تـــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کيږی
د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي

چه ښايست د چاپه سترګوکی ځای وکا
یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي

د جمال رڼا ته مونږه خوشحاليږو
منتظر د توري شـــــپي غله د دنیا وي

له ښه مخه ځـــوک مخ نشی اړولی
زهدان ورته کـــتونکی په غلا غلا وي

عـــــــبادت نه ده ګناه ده ډیره لويه
که طاعت حقـــــيقی نه وي د ريا وي

چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو
که چا خپل ځان پیـــژندلی په ربښتیا وي

لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی
په نطفه کی یي لا وژني که د چا وي

چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښي
دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي

ځوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا
سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی

نه پـــــــتیږی منورفکر مغزو کی
نه پـــــــتیږی که د چا بدن کی سا وی

که رڼا ده د ښـــــــکلا ده یا د علم
سخ د هغه چه دا نا وي يا لـــيلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خـــوازاد نه دي قـــبيله کی دي اسير

خــــــيل او زی نه وتی نشي که وکيل شی که وزير

دلـته ژوند قبـــيله یی دي قبيله لکه قبله ده

تـــوجه ورته لري ټول که صغير دی که کـــبير

فکرخوی قـبيلوی دي تش لباس یي مـــــدني دی

آغا نه ديموکرات کيږي که هـــرڅومره شي تنوير

قبايل اوعـــشاير لاپه قـــــــوت اوزورچليږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبیلی تـــــقویه کیږی مـــــلیت خوارو حقیر

جنګ جـــګړې د قـــــبایلو په قانون کله حل کیږی

تــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانین لرې تا ثیر

یو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د **افغان** له کورو کلې خدایه ورک کړی دا توپیر

شته په هر قام کی ګوندونه په یوه خیل کی خیلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســــعود دی که وزیر

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زیاتــــیږی

یو هم نکړی په دې کار کی نه تاخیر اونه تقصیر

چه اساس قبـــــــیلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــــس یی نظر نه وي په خپلوانو وی زهیر

د ملت په نامه باندی قـــبیلی ته خدمت کاندی

که احـــمد او که مـــحمود دی ګـــــڼه یود بل نظیر

خیال اوفکریی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پـــــیژی پری پوهــــیږی که اعـــــمی دی که بصیر

که تعبض اوامتیاز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پیژی پری پوهیږی که اعمی دی که بصیر

فامیلی احساس غــــالب دي خویشخوری کله پـــیژی

که هـــــرڅو ئې پټوی څـــــــوک په خبرو په تقریر

یوه کورکی اوســــیږی د یوه کـــوریی مه بولــــه

حیـــثیت یی برابر نه دی د بـــــا دار او د اجــــــیر

قبـــیلوکی صاحبان شـــــــــته اغایان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــــت کا خان وبیگ ارباب او میر

نامرئِی وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه گوری

مجبور وګنه هر ګوره دارسمی مـــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ویني مـــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومـــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســـــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جـــوړه نه راځی په زړه کی د بډای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســـــــترګی د وجدان او دضمیر

د لـــــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معــــــــــنی ده محررا! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلـــــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یې کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څـــــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرړلی ســــــیلاب سیلی رعد بریښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خـــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قـــــبیلو د مذهـــــبو د ژبو

اخــــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فــــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بــــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویـــــــــــنو مړیده نلری

قهر آمـــــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ یي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فـــــــتني پټي په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهـــــــــــلو بد اثر په غـــــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حـــــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پـــــــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق ناري وهـــــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئـــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمــــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعـــــتماد په حکومت نلري

له خـــــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســیاسي نظام کښی څــــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دي په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویــــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی   و ینم

د اعتـــماد جــلــسو ډیره آتــشیـــنه ویـــنا

آخر سړیري د دي اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسي روان سبــــــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسي ځـــــــــــــــــــی کله اوربل پسې ځی

د اقتدار خولۍ چـــــــــــــه ایښې په هر سر باندې دي

سرته ئې نه ګورې خــــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی
چه شنه گیاه ئی لاس کښی ووینی قـــــــــاتل پسی ځی
رنګ یی کړه ورک چه په خـام رنګ محض جلبل غولیږی
نه ماهیت نـــــــــــــه ئی هیت وینی محل پسی ځی
لکه سرسام بـــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی
د تحول په نـــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی
ځان غورځوی لـــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت
منده وراخلی هسی نـــــــــــــــه چه تامل پسی ځی
افتخارات اولـــــــــــــــــوئې ګټې مشکلاتو کښی دې
د لوړ همت خـــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه ګورم

چه کـــــــــرلی اســــتعمار وي هغو ګلو ته نه ګورم
پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښــــــــــکلوته نه ګورم
له هغو ســــــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی
خدای دې عشق بې پردی نه کا پرتوک ښکلوته نه ګورم
که د فکر ښـــکارولو یا د حــــــــــق ویلو ځای وي
د چا سترګو رډولو غاښ چـــیچلو تــــــــــه نه ګورم
په توده مینه چه نکړی دا ســـــــاړه زړونه تاوده څوک
په تودو تود و خـــــــــبرو تودولو ته نه ګــــــورم
چه هـــــــــر څـــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جـــــوړ کړی هغو څلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فــــکر ګـــــــــرانه تماميږی

سياست له حـــقـــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خـــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دي خوړوته زما خوله کله جـــوړيږي

دامونږ تول ورته وړانده ښکاروکه څنګه

چه د شـــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتــــيا چه زورورنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائيي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتیا ده چه د دروغو مزل لـنډوي
یعنی دا چه سړی ژرځای ته رسیږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله دیــنه زیات هیڅکله نه ټیټیږی

د درګاه سپي

د صاحب د درګاه ســـــپي
د غـــــریب کاله سړی
په نظر کښی یو شان نه دي
یو ئې خـپل دی بل پر دی
د جــــناب په نامه یادیږی
د لـیـلی د کوڅی ســـــپی
جـنـاب نه دی هـــر سړی
که مزدورشی د صاحبت ځوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که څوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی

سړیـــتوب ساتل ګـــــناه ده

په حــضور کښی د بـــادار

په نظر کښی د اســتــثمار

هغه سپی چه صاحب کور کښی

په نــعمت او ناز ســـــــاتلی

یو سړی د ســـــپی خدمت ته

بودجه کښی منـــــظور شوی

نورو سـپـیو غــــوندی نه دی

له مــــــــزدوره معـتـبر دی

د صاحب چه پری نظر دی

صاحب وایې زما سپی ته

د ســـړی په نــظر ګورئ

په ادب کښی یی هـــیڅکله

له انـــسان نه کـــم مه بولـــئ

اودس نه ماتوی کـور کښی

ځــــــې د باندی چیرته لرې

چه ئـــې نکړئ چغه کــورې

له دهــقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مينځلی کـــيږي
ډير خواران او غـــريبان يې
ژونـــدانه ته هـــوســــــيږي
لکه ســــپی د يـــورپيانو
نازوی ئې بې بې جــــــانه
چه په ســـپی ده مهربانه
د ســــپی دا قـــــدر چه ولـيد
بې هـــمته انـــــــــسانانو
ډيرو ومـــانه سپـــــيـــتوب
د دنــــــيا د صــــاحـــبانو
سړی سپی شوه سپی سړی شوه
د صـــــــاحب له برکـــته
او زمونږ له دون هـــــــمته
که انسان اســـتخداميږې
عملاً د سپی خدمت تـه
د قانون نظر خو ښه دی
د انسان لوړ کرامت ته
حقوق واړه مساوی دي
د بـــداي او د فــــقـير

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالــــمجانــــــین ته
هلـــتــه و خو لـــیـــونی
ډیـــر بی قـــیده غــړیدل
ژبـــې نه وی په فـــرمان
ازادی وه د بـــــــیان
په خـــبرو بنـدیز نه و
نه و ډار د څـــــارنوال
د خطر احساس هیڅ نه و
بی پروا و ناطـــــقان
نا خـــبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدې رنګ په رنګ خبری

بی ادابو بې ترتـــــــیبه

د هر چــا کلام مصؤن و

لکه ځــــــوی د پارلمان

لــــه قـــانونه په امان

دروازې که وې تړلی

ځنځیر پــیـــچ و لــیوني

په نامه شـــــــفاخانه وه

هــــــیچا نه باله زندان

بـدل شـــوی و عنوان

له هــغه ځـــــایه چه لاړم

د محـــــبس تورو کو ټو ته

هوښـــیاران لا په عذاب و

تـــــــرینه ښه و لـــیوانیان

دا د عقل دښـــــــــمنان

په پښو کی زولـــــنی وې

په لاسو کښی اتـــــــکړی

هــــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان

په بد حـــال کښی و بندیان

مـــــګر ژبې بندې نه وی

ویـــــــــنا وه ډیـره ازاده

نه له بند څخه بـــــندیان

نه له اوره پتـــــــنګان

چـــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غـــــــلامۍ ته و روان

د یوه د بل بـــــــندګان

آزادی د فـــــکـــــرنه وه

ژبې بــــــندی وی له ډاره

په احتیاط احتیاط مجلس کښی

غـــــــږیدل به وزیران

وایه! چـــــیرته و زندان

په کوم ځای کښی و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی

اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور

په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه

خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور

په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره

وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منګور

لوګی اورنه دي پیداخوڅوک نه سوزی

د محــــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګــی دواړه

د یوه مخ مــــنور او د بل تـــــــور

د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــــونه

ســــــــــوزوی دظالمانو کلی کور

د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه

ما ډیـــر خوار و زار لیدلی ظلم زور

ډیر سپاره مستو آسونو غـــــورځولی

یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وائې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و

چه رستم د زمانی ورته حـــــــیران و

ډیر غـــــــویان یې ستړی کړی وجغ لاندی

په قلبه کی ئې اوبه کړې ډیری سپاری

نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و

کار او زیار ته ئې ورکـــړی امتحان و

د خپل مـــــټ او بــــــــازو له بـرکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه ئې ژوند ښه کـــور ئې ودان و

له نســـــتۍ نه راوتلی و هـــــــــستۍ ته

له وچ ډاګه ئې جوړ کړی ګلـــــــــستان و

رســـــــــیدلی ئې باغـــــــــونه و ثمر ته

د انګورو وړی څوړند شان په شان و

چه   ناڅاپه   دا د کار سړی رنځور شو

بیاپکښی نه هـــــغه زورنه نه هغه توان و

چـــــــــه د باغ د ونـــــو ونکړه پالـــــنه

د زامنو په هــمت کـــــښی ئې نقصان و

باغ له دربو له کـــبلو څخه ډک شـــــــــو

د وحشی بوټو له لاسه هــــر څه وران شو

نیستي بـــــــیرته راروانه شــــوه کاله ته

چه د کار ســــــــړي رنځور او پریشان و

د دهـــــــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو

له یو تاک لاندی ما ایښی ډیر شـــــیان و

اوس ئې ځای ښودلی نشم دومره وایم

چه وړیائې مـــه ګڼۍ په قیــمت ګران و

که په لاس درشي نیستی به موشی غوڅه

له روستۍ سلګۍ سره   یې دا بیان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه   ورروسته
شپه اوورځ په باغ کښی سترِی اوستومان و
د هرتاک بیخ ئې ســـپړه چه څه پیداکړی
پـــه تلاش کښی د موند لو   سر ګردان و
دباغ خاوری لاندې باندې شوې څــوواره
هیڅ پـــــــیدا نه شوه د ورکی په ارمان و
پـــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښی صد چـــندان و
د دهــــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانـــــدی ډیر شیان و
چه د کار سړی جوړ کاندی لـــــه بیکاره
دغـــــه پــــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غـــوندی سر راوړ
چا په سر کښی فکر لوی لکه غـــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندی له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ

راووړ اِنجې ډېر ناوړه بوی جهان ته

ګل دنــــــیا ته خپل وجود معطر راوړ

یو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهـــلو

بل ښاخ ګوره چه ئې سیوری ثمرراوړ

له یوه لرګی نه دارجوړشوبل یوټّل شو

چا له ځان سره خیرونه چا شر راوړ

چاکړه زیاته دښمنی په دی عالم کښی

چا پیغام د محبت د بــــــــــــشر راوړ

د چا لاس کښی تیره توره ده ګواښیږی

چا د پـــــوهې او د فکر هـــــــنر راوړ

چاد خلکو د امید سترګی ړندی کړی

چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ

انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو

د بشر پـــــوهی لره ئې وزر راوړ

هغه مه هـیروئ هــیڅکله عـــــالمه

چــه عـــالم ته ئې د مــینې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مین

ځوک مین په ښکلا ځوک مین په ښـــــکلو
یو په خوله ترې اخلی خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احـــــساس
د بل برخه وی جنسي د لک و تـــــماس
یولیوال وي چه ترې واخلی خوندخلوت کی
بل وی محوه په جـــمال د طبیعت کښی
محـبوبه د هنر مند ښـــــــــکلی معنا ده
معشوقه د بــــوالهوس پادر هـــــوا ده
د چا ســـترګی ځاری ستوری او سپوږمۍ
د چا برخه هــــــــــوسونه خر مستۍ
د یــــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــبوب خـــپله محـبت وې
ظاهر بین په سپین پوستکی میــنــــیږی
سطحی مینه ځی پوستکی ژر توریږی
شکلی وی فـــــــانی ښکلا ده بی زواله
بــی نیازه له ګانو له خـــــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دی جوهردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښې ئې چه ښکلی دی هنردی

څلوريځی

فکر کښی خیال په خیال کښی فکرنیول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ویښه لیدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبریم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظریم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خیال او فکر ته پیدا په شان د سریم

هغه وینم چه یي نورنشي لـــــــیدلی

هغه وایم چه یي نورنشي ویـــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهیږی

زه په ژبه د مآل یم غـــــــــربیدلی

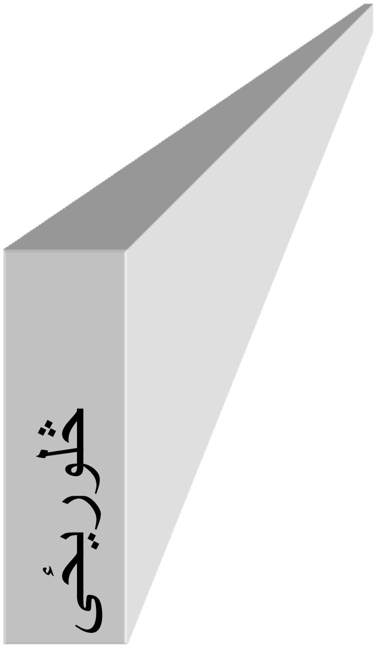

که ربنتـــــــــــیا نشي ویلی اوسه غلی

دروغ خومه وایه که ځان ګڼی بناغلی

آس ئي مه بوله براق ورته مه وایه

بی لکی خره ته که خر نشي ویلی

یخواکور کېنی بي بي ناسته وه مستوره

تـــــله بازار ته په سودا یسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوریځی

غــلام عقل غـــــــلامی لــره پــیدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخـپل آغاوي

چه په خیال کښی ئې سباکه یوځه ګرزي

ده ئې وچولی کښی لوستي ډیر پخـواوي

د آغا ګناه بي بي غـــــــوندی مستوره

د مزدورګناه هم وی لکه مـــــــزدوره

بي بي نشی لیدی څوک مزدوره وینی

څه به وایم د دی خــــــلکو له شعوره

لـــــه ټوټکو غـــــــواړی اثر د مسیحا

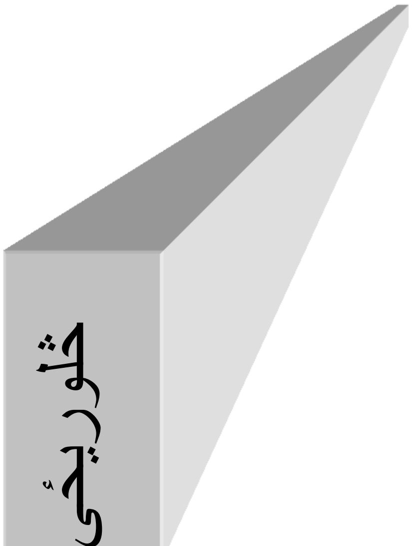

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غـــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه بردی اوبن ته هډوکی
کـــوي روند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بـــــــي وي
کورنی او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کـــوي
سر ټيټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هــلته زوروړته په ګـــــوندو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندي په مونږ کلانکاری کوی

ته ئې چه بد ګـــــنې هغه خلکو ته ښه ښـــــــکاريږی
تا ته خواږه خلکو ته زهر ونه وترخه ښــــــکاريږی
چه په مجلس کښی یی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړي هغه غله ښکاريږی

معکوس شوي اساسونه د هــــــــستۍ
ځکه لوړ مقام ته رسي په پــــــــستۍ
ډيرخه مومي چه له ډيروشيوتيرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستۍ

هم شعرونه هم کارونه کـــــــړه جوړ
دليک لاولوست مي کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــتانه مي نکړه هيـــځکله
که مي هر ځومره مجلسونه کړه جوړ

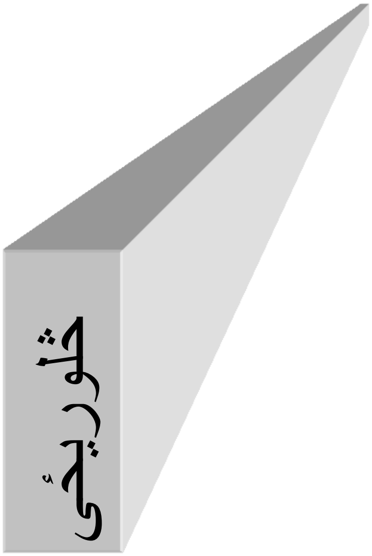

قهرمان د ســــــياست دي هر يزيد
ولايـــــت لره په کار دي بايــــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج کا
ادهم تـــــاج نه بهتر وګانه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قــــــانون وی اول نظر کښی ډیربښاغلی

چــــــــه لانه وی د عمل کــورته راغلی

نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی

خصوصاً که چلوونکی وی نــــاولی

چه دویـــــنې درجه دې نـــــــشي دنګه

نـــورڅه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه

ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی

سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال

په وینا کښی ګوره عکس د مقال

د پښتودا حماسي عالی شعرونه

درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښـــــــــــتون ډیر دي تیرایستلی شاعرانو
مغرورکړی په ستایـــــــنو ادیـــــــــــبانو
که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی
ورتــــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوریځی

لاپې شاپې ځان ستایل غټې خبرې
که هر څووی زړورې زوروري
قوت نه دي کمزوري او بیوسی ده
شاعرانووراغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کـــــــولو
لکه نرد لــــــــــیاقـــــت خــــــرګندو لو
په دي شرط چه اهلیت وښئ په کارکی
نه چه ځان ښئ په ځان سینــــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموریت که په ښه وجه ښه صورت وي
لبسرین پوډر ته به څه ضرورت وي
کار ورانیږی نه وایمه چه څه کیږی
که معیار د لیاقــــــــت زیب و زینت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده
هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده
د حـــق ساتلو او د ځان قـــــربانولو پوهه
لــــــه اولوالعزمو لویوخلکو د دنیا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډیري خــــبري
د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری
چه ســــــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړي وايي شيه او ورځ سندري

فـــــکرمه بيايه يوی خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقيد ئيي د ګاډئ آس غوندی نکړی
له او هـــــــا موئيي ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغـــــسې شوری وي
چه د ږيرې واک ئې لاس کښی د ملاوي
کله اور کله اوبـــــــــه وي کله هيڅ نه
ګاه د وســپنو نــينې ګاهی حـلــوا وي

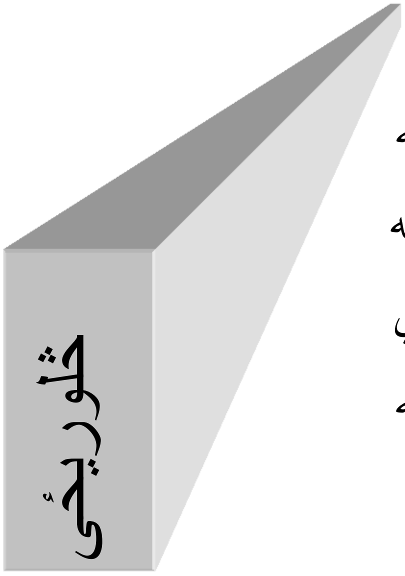

ځــينې ځيــنې تــشوي پکــښی ډک زړونه
ځينې نور غـــــواړي چه ډک کړي تش جبونه
په وينا کښی چپ په رايه کښی چه راست وي
مخــــالـــــفــــه ئې ده ژبه نه لاســــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر څــه په یو رازنه دي لـیدلی
څوک یوراز اوڅـــوک بل رازدي پوهیدلی
د ګــــــــمان که نه وي حــقیـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غــــولیدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پیری شوه
د پیرۍ او مریدۍ بازار چه سوړ شوه
سیاسي رنګ ئې پیدا کړ لیډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقیقت کښی جوړکارونه ورانوی
یاټکی یاډیـــــره زیاته سادګي ده
که بتان په بت پرســـــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خـــــبرو باندی
بد ګماني نه ځی هیـــــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صـــــــــاحب د کوم هنر کړي
ورپه سربه کړي خـولی د پوهـــنـــــتون
باورنکړم چـــــــه بدل ماغزه د سر کړي

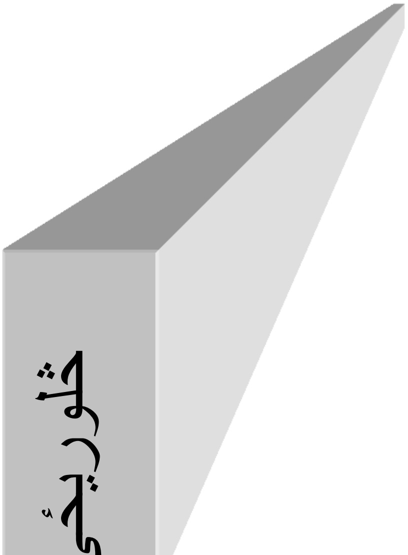

له ځــــانه لري شه چه ځان ويني
جهان نه اوزه چــــــه جهان ويني
نه ډير نږدې ليدی شي نه ډيرلري
نه به تورتم نه ډير روښان ويني

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو بيکاره اوناکاره به کاردار کــړي

يوبی واکه اوبيوسه به واکدارکــړي

د يابو زين افساربه کــړي د زرو

گمان نکړم چه بدل به ئې رفتارکړي

داعادي کـــــــــــتابي پوهه چه يادېږي

په ليک لوست باندې هرچاته حاصلېږی

دماغي انـــقلابي نـــايابه پـــــــــوهه

کله کله کـــــوم شاعر کښی پيدا کېږي

وژله يـــــــوازې د تيغ کار نه دي

مارهم قاتل دي خوخونخوارنه دي

چه بشری کـــــــــرامتونه وژني

هغه گڼلی چا خـــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

که انسان د خیټې نوم وي نور څــــه نه وي
پروا نشـــــــته که پراته ورته واښـــــه وي
که دماغ سترګی غوړونه زړه او روح وی
بی هـــــــــــنره ژوند به بلمنګه ساره وي

که هرڅومره غولیدلی عام نـــظروې
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروې
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بـــیا يې هم قـــضاوتونه معـــــتبر وې

چه شوتله په آخـــــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي ساره وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفـــــیت دی
فـــرق يې نه وي له حیـوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــوارې کنځلو سره

نه غوارې قـند مخلوط له ګلوسره

کابـینه غـوارې اعتماد له شورائ

له سـپکو سـپـــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و

پکښی رحم اچـــــول کارد عسی و

ورکـــــــاوه یوه ظالم بل ښه کاوه

یو د عـدل بل د مـــــــیني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی

مریدان دي ډیرکـــــسان که پـیرناکس دی

له مریده بندګی د خـــــــــدای مه غواړه

که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده

له قوي سره کـه نه وی ښـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګــرزيدلی
تفنن د پـــاره لاس کښی د بـــــينا ده

په ضعـــيفه اراده عـقـــــــــل حاکم وي
کــــــه قـــوي وه اراده نوبيا خـــــادم وي
د بـــشر خـــد مت ته عـقـــــــل پيداشوي
په دی شرط چــه روغ وجوړصحيح سالم وي

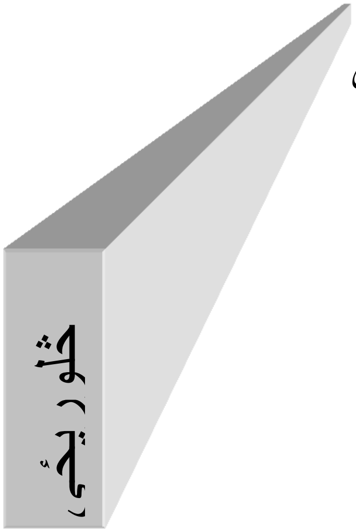

عـقــــــل ګوري ارادي ته د انسان
چه تيری کوي که چا سره احــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پيدا ورته دليل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انـــــسانه
د ماغ کله ازاديږی په اســـــــــانه
نه ورکيږی غلامي رنګ ئې بدليږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی
چه لوی شـــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نـــــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داوهاموخــــــــــــــرافاتو
بـــــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غـــــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

مجلسونوکښی ښه کیږی تــقریرونه
تنهایې کښې پیداکیږی لــوړفکرونه
چه هم فکر هم وینا دواړه عالی شی
اجتماع او انــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غـــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بیخونده شي چه محض دانائې شي
که بخیی په جمعیت کښی شي څوک محوه
خوښي زیاته شي خـــــو کمه بینائې شي

یوه ښکلی ښایــــــــسته پری پیکره
بله توره ناشولته بد مـــــــــنظره
کمیت کښی یی فرق نشته کیفیت دی
چه یوه ئې کړه بلا بله دلــــــــبره

ګونګ مې خیره ړوند مې اوازپیژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپیژني
چا په یوراز چا په بل راز ولیـــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي راز اهل راز پــــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظر مــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فــلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنيسي
د   لمدو ختيوخو لړ اوبه کافی شي

ذره بين عقل ته هـــــــرڅه ډير غټيږی
وړه پچه ورته لوی پيچومي کــــــــيږی
ټيټ وپاس ورته مهيب کاندی خپل وهـم
د مړک سوري ګړنګ ورته ښــکاريږی

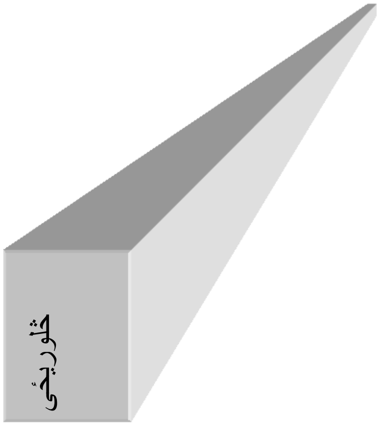

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شيطان جوړوی
مريدان نيـــــــــــــــسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاـــــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموي چه بل احـــــسان
بیا دعوه کوي د خیر او داحـــــــسان
دا که ستا بشر دوستي وي بشردوسته
لا به څکړي که لیوه شي یا شــیطان

خوښ مې دی لوی مجلـسونه شورائي
یا د فـــــــــکر په عالم کښی تنهائي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هــــرجائي

ظالم خـــــــوب کښي ډیر په زوره خریده
دي ویده و خو را ویښ ئی کــــــړه ویده
دایې خوب دي چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خـــــــــوبه ویښیده

په یــــــوه ډوډۍ مړیږی قــلـــنـــدر
په ملکـــــونونه مړیږی سکــــــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وږی فقیرموړدی

له بـــډای سره تل جوع الــــــــــبقر

یووکیل ته ځـــوی ویل چه ولی پلاره

کارته نـــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره

هغه ووې چه په کار او په خد مت خو

تنخا ګانی مـــــــزدوراخلی له اداره

مونځونه کړی خــــو یوهم نکړی داسلام دپاره

حج ته د خـــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره

هرڅه چه کـــړی د قام لیډر اصلی منظوریې داوی

چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

څلوریځی

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی

چه وزیر تـیـــــتوی سرځای ئې لوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمــــنی لاندی مـــــــــــــــــرداریَ
چه وکیل کاندی خوله وازه مـــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لـــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقـــــــــــــتدارد عزت وږی
ګنه سترګی چه غـــــــرونه نه ډکیږی

راته ووېل د نـــــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نـسوار

د جـــلال ښایست په ډېرساز و ساماں وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شــــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه ليس وي پورته شـوي
گل بيد ښه وی چه سر ښکته پريـــشان وي

د انسان جـــــوهر دژبې گويائې ده
هــــــمدغه ئې زيبائی او دارائی ده
بی له ژبې هیڅوک هيڅ نشی موندلی
دانائی دلـــــــــــــربائی که بډائی ده

په خوراک ښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نــــــغمه اوري غوږونه
د ښــــــــایست په ننداږو سترگی خوږيږی
د معنی په خــــــوند پوهيږی د ماغونه

چه جهاد سياسي نه وی مسلکی وي
سياسي مراعاتو نه لايـــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځې

انحراف چه له مسلکه قــبول نه کا
ناکامی هـم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی
سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی
په اذهانو کوي لـــــــــــوبې خطیبان
وینا په مــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیـــــــــــږي
نفس شیطان لره هغو مره مغلوبـــــــیږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مړښت نشی دا کار په لوره کـــــــیږي

کموي روژه غـــــــــوښتنې شهواني
مضمحل کړی هـــــــوسونه نفساني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غایه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نـــــیسی صغیر شیخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خـــــــونده

خلاص می کړه خدایه! د حرص حسد له بنده

له دوستانــــــــــــــــــوسره زه ښه یم پخپله

لـــــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډیره پټه کـــــــــناره

د زاهد پټې ګناه لری تــــینګ ستر

عبادت زهد و تقوائې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملګری لټوي

څوک ملګروته خپل فکر بدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

چه خاوند د عقیدې وي په رښتیا
عقیده له چا نه نه قـــــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خـــــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نوهوښیاري ده
بد ښه کیږي ښه بد یږی په خـــــــــــبرو
په وینا کښې خو همدغه ساحـــــــرى ده

داسطحي خــــــبرې باد وړي بربادیږی
چه خبره وي عـــــميقه پاتی کــــــــيږی
سطحي مه اوسه ډیر زیات که عمیق شي
په خــــــــــبرو دې بیا خلک نه پوهیږی

په منطق او استدلال حق باطـــــليږي
یاباطل د حق په ځای باندې دریږی
فلسفه عقـــــــــــل او پوهه هغه وائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ويلو خــوشحاليږى

راغـــونديږى ډيــــر عالم په مــــــــــداري
ياچه غم وي يا ښـــــادي او سيالــــــــداري
که څوک خلک راټول په يو ملى هدف کړى
ديته وايــئـې قـــيـــادت او لـــــــــيډري

څلوريځې

څوک په کارکښى لاس پښى کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګـــــردانه
دا د تـــن نارامي ډيـــــر درته ښـــــه ده
کـــه دې ورکـــــه نارامي کړه له وجـــدانه

توره ئې اخيستى لاس کښى نه ده توريالى دى
خوب کښى ئې هم جنګيدلى نه دي بريالى دى
داسي تش نومونه دلته ډير مونږ اوريدلى دي
رنګ ئې د لـــيدونه دي هـو نوم يې ګلالى دى

چــــــه پـــــــــه ډيرمشکل پيدانوى معنا کړم
په ډير زيات کوښښ يې ښه طرزکښى اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پو هیدو دپاره چـــــــــــــــیرته

خلیلی مجروح پژواک یا بل پیـــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته

چـــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته

زوررورته څوک دلـــــــــــــیل نشي ویلی

دلیل وایه! مساوي یا کوردلـــــــــــیل ته

آزادي که خـــــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی

افتخاربه پري ونه کا که هـــمت یـــــي افغانی وي

قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي

آزادی سره ترلې ډیر ه لـــــــــــویه قـــرباني وي

خوښنه دي چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی

چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي

دلته د عمل آزادي هــــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد فکرونه کړئي

نه ئې زړه کښې صداقت، مینه وفـــــا شته
نه ئې سترګو کښي څه شرم او حـــیا شـــته
سیاست لري څـــــــــومخه څـــــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله کښې سل ژبې ګویاشته

په سرکار قد رو قیمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سرڅه په کاردی
د کار دار تول اهـــمیت ګڼه په کار کښي
بیکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه درښکی آبـــداره
د صنعت هنراوفن عـــالي شهکار
ورته غوړمه نیسه هیڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

باید شعرشعورخلاص کړی له قیدونو
ترقی لــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــــرافاتو بتان مات کړی
وی منکر دزوراو زر د قـــــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرخـــــــــومره کم وي
خداي دې نه کا چه شریک پکښی صنم وي
پـــــــــــه ریا چه د مخلوق د پاره کیږی
که شــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ریا زهد تقواوي
له تګی برګی چل ول نه مبرا وي
څوک يې کله بازارونوته را باسي
سود سودا لره خوزهــد د ریا وي

که په پوهه مشهورشوي افـــــــــــلاطون
ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــجنون
شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنــــــــګون

داچه څــــــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خــــــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قــــــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څـــــوک چه له عشقه ناقرارنه وي
پــــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راوېنښ کړی او پوه کــړی نه وی
عقل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحـــــــال مـه وایه کاڼه او نابــــــینا تـه
بی ستره شـــــــــــولي ښځي او جونه
هم رشــــــوتـــــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بي ستره مینه بــــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهـــــــــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــــــــه نژاد نسب بناده

څلوريځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــوری تړلی

نژادی تــوپیر يُی ښه ســـــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غـــــــلجي يا درانــــــي

يا ازبک یاهــــــزاره يا تــرکمــــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بـــــــد دي ولسونه

دې قــــانـــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډير ځـــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نــــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلـــــــــوي پـــــه مينه

کله بيا ګوره سوک په خـــــوله ورکوي

هــــــرزرداركـــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چـــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنيا طالب که هرڅـــــومره فـــــقيروي
فقير نه دي د سرو سپـــــينو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځوورځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځـــــوورځـــې که ظالم وي
خـــــداى دې نکړى جـامعه په ځان ظالمه
چــــــــــه دا ظالم هم قـايم وي هم دايم وي

دي ملي فرهـــــــــــنګ اساس د مليت
هم ملي ثروت دى هم مـــــــــــلى قدرت
شعرى پانګې دى ((الفت))ډيرسهيم کړى
په دولـت کښې د کلتوراوثـــــــــــقافت

د يوه خوله ســــيږى د بل سيـږى د درو
وى بيباکه خوله د ســـــيکو زوررورو
يوچه سيکه سيږى خوله هيچا ماته نکړه
ماتوې خلک ډکي خولي له مرغـــــلرو

تقاضا د جګ اوتيټ نه وى يـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګـــــوره باغبان او پالیزوان

پـــو ټیټ بوټی ته میوی پسې ټیټیږی

بل جګ ښاخ ته دمیوی لوروی ځان

مچ کــــه پاس د چا په سر ځای ولري

که په لوی دسترخان خوری شکرتري

که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی

بیا هم نشي پریښودی مردارخـــوري

کـــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګـــډ وي

لـــــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي

په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل څوک

سیـــــــاست رانه نانزکی جــــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي

شله نـــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړه نه وي جاذبه لـــــري د مينی

ورسره اخلاقي تــومنه د تقواوي

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی

که يوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی

هريوه نه پخپل ځـــــــای کښی اخله کار

پام کوه! چه يوهم مړنکړی په ځان کښی

ځلوريځی

که په ظالم څوک بلوسيدلی نشی

د مظلومانودوست کـــــــيدلی نشی

د خداي د پاره دښمني ده دوستي

خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فــــــکرونو دماغونو کښی بنديانو

په عمری قيد مقيد و محکومـــــــانو

رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی

د مرګ حکم په عمری قيد د قيديانو

د بلـــــــــــبلو پـروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښيارۍ دي بلبل نه دي

پېږ يه غورکښی دا حال ووايه هوښيارته

عناد په زړه کښی توره لاس کښی کبر سرکښی لري

ډير عــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښی لري

پټي عـــــــقدې د ظالم تريوتندي کښي غوټه ښکاری

خوله ئې هم سپی ده اوخروړی سپي په درکښی لری

یوشـــــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فـــــــــــرقونه

چـــا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا يـــــخـــيلوخـــدمتونو تاريخونه

د يوه آسـوده ژوند کښی شرم وعـــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتقــوئ نه وي ډیر ثروت کښي

ډیر مالـــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

یـــوظـریف نقل د هر مجلس و
په لـــطیفوئیې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

څوریځی

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیګیرانو د کلی د ښخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

اوس خــاورو لاندی چه نه غږیږی
تولـــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژر هــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بــــینائیې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائیې
چا دښکلو ښـــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائیي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مــــادي ژوند ډېر خواروزاروي

چـــــــــه يوازې له معنى سره ئې كاروي

د مــــــــــــــــادي اود معنى مــقابله ده

چه هريو شي ډير غالب هغه بل خوارشي

هـــيواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه كلي كورونه وران شي

سره شي په ويــنو ډير ميدانونه

يوه سړى نه جوړ قهرمان شي

چـــه تياره راشي ډيوه رڼا شــي

ډيوه مړه كـــيږى چه شپه سباشي

د ډيوې ژوند دى توروتياروكښى

مهرويان شپه كښى رعنازيـباشي

دلته هلته لفظ بدليږى اوورکـــــــيږى

معاني په هـــــيوادوكښى نه بدليږى

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لــفظ جسد دي د معنی

لفظ مړکيږی معنی بل لفظ ته نقليږی

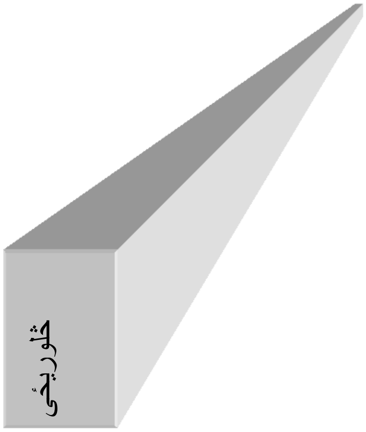

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا

پـــــــــوهيدلی په معنی دي د بقا

خودارکار کله شي هغه څوک کولی

چـــــــه راغلی وي مهمل اوبيمعنا

په احتياط احتياط په لاره نابـــــيناځي

روند بي لاری نشي تلی که ځي بيناځي

پلي خلک وينی لـــــــوړې او ژورې

بدايان نه وينی زمکه په هــــــوا ځي

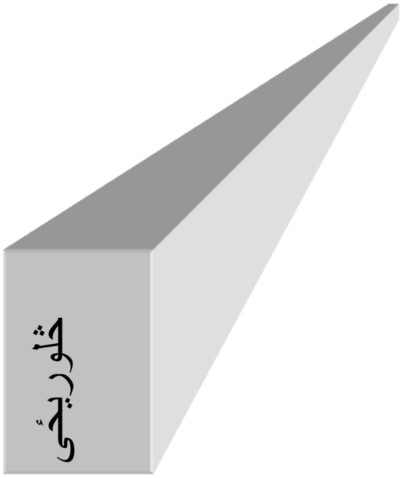

يوځه اصول دي ژوندانـــه ته ضـرور

خوچه ژوند نـشي داصــــــولـومزدور

ايديولوژی ښه ده د ژوند خد مت کښی

نه چه ژوندون ته شي بادار يا تربـور

عـــــــــــقايد که مذهبي که سياسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئيزم کښی چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــوړوي
منارې موله سرونو جـــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلـــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيـــــاست کـښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــومره کړی ســـــــتاينه
خـــــــود دين روحي ســره عنادی دي

لـــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موریه کور کښی زولنو کښی وساتلی

نن یه مرګ له زولــــــنوڅخه آزادشو

آزادی ته خـــــــوشي نه دي رسیدلی

ملاووې لیونی مرفوع قـــــــــلم دي

ګنهګاراومسول نه دي څه یې غم دي

چا ونه وې چه په داسې بــې ګناه نو

ولی شـــــــوي دومره ظلم اوستم دي

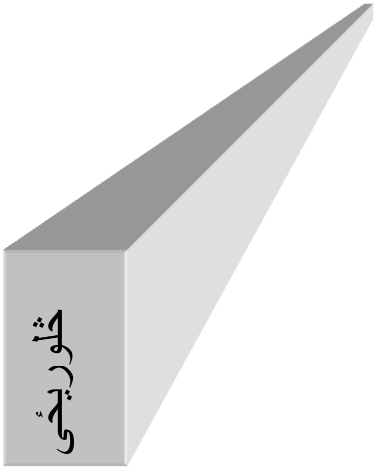

احترام د سرتـــــــــاج نه د مغزو

لوی توهین دي حقیقت کښی دسرو

قیمتي ګوهر یه غوړ کښی د خوبانو

بهانه ده د دولـــــــــــت د اوریدلو

یــــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وویل ډاکتر

دومـــــــــــــــره ډیره چاغي خوري د سړی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورڅه مه خوره پس له دی غوښی دځان خوره

چــــــــــــاغ بدن دي قوی زړه لره خنجر

کارله فـــــــــکره کارنه شي پیدا

ګڼه چــــــرګه اوهــګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دي مجسم فــکر

یووبوله ابتداء بــــــــــل انــتها

سیـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار

خوکه مالګه ډیره زیاته شی یاکمه

بیا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جـــــابر شی جابر مجبور

ظالم بــــــــدلیری خونه ورکیری

نه حــــــــــاصلیری اصلی منظور

یه نامه باندي چنـــګيز وي که تــــــــــــیمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ ئې سپین وي که تک توروي اوکه سـور
رنګ دی ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم
زمهـــــــــرير غـــــــوندی وی يخ که سورتنور

سړه وســــــــــپنه په سره اورکښی پولاد شي
سره زر اور کښي شی زيورقدريې زياد شي
هــــــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي
دنمرود اور کـښی حاصل ډير لوی مراد شی

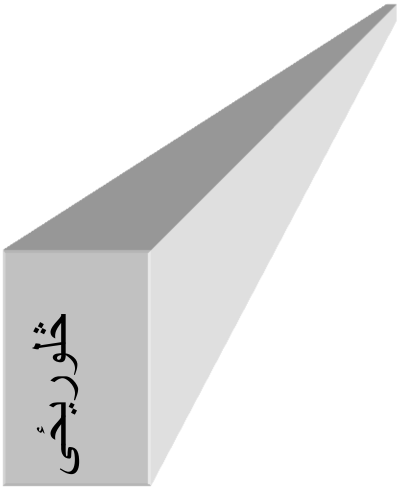

حـــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر
جـــــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر
د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی
غـــــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کـــــــــيږي آزادي چه مړشی ډار
ډارزندان دآزادیٔ هم ئې مــــــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خـــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فـرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقـــــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــدرتونه مخ په زوال شی
هـــــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي مینې بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
مبتــــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده
د لولۍ د ښـــــکلاشرم وي بها

وایـــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـــــــــــــــــه ويونکي ئې ووايه !آفرين

که تشناب هرڅومره ښکلي وي جوړشوی

مجبورت دي ورتـــه بـــــــــــيايي نه تزئين

که خـــــبرې وي د دروغونغاره

لفاظئ کښې ډيــــــره لوړه مناره

ترينه ښه ده يوپه سله يوپه زره

د صادق ګونګي د ګـوتې اشاره

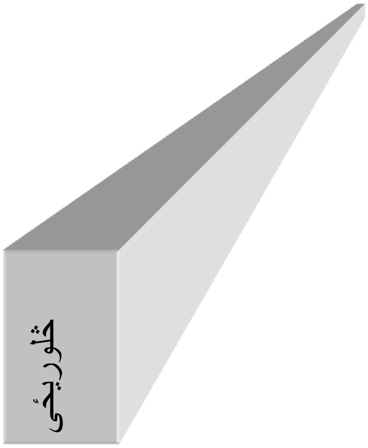

په عادی حال کښی عـــــادي غوندې انسان يم

د ژون د چــــــــــــاروکښی له ډيرونه نادان يم

په بل حال کښی ځوک زما په خوله څه وائي

چــــــــــــــه بيازه پخپله هم ورته حيران يم

دعـــــشق تـــوردی د عاشق د سترګوتور

سربلند شي چه په عشق کښی شي سرتور

په مـــذهـــــــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سيوری نه ښه دی د عشق اور

سياست زورته زيب زينت ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قــــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــــه شخصیت نه حیثیت اخلي
بـــــی شخصیت ته حیثیت ورکوي

بــــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شې یو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

ژبه په ویـــــــنا ژوندیٔ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مینه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفــــــــــکر وینا مینې په هنر

څلوریځی

وائې چه خبرې لـــــــــه خبرو پیدا کیږی
فکرپه وینا کښی زرغــونیږی اوغوندیږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چه خـــــــــیری له خبروپیداکیږی

فکرپه خـــــــبروکښی کړی وده اولویږی

نه وای که خبری هیڅ به نه و په دنیا کښی

هـــــر څوک د خبروپه قیمت کله پوهیږی

که پیداشي

که پـــــــــــیداشي محبوبه ښکلی طنازه

په احـــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه

میـــــــــــــنه ناکه حیاناکه لمن پاکه

زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه

نه مـــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه

نه د حــــــــــــسن سوداګرنه چلبازه

په عـــــــــــرفان باندی مینه دل آګاهه

د نظرپه ژبه پــــــــــــوهه بی آوازه

چـــــه می زړه په یونظر لمبه لمبه کړی

اوآګاه می کـــــړی د عشق له سوزوسازه

چه شـــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــــــــــه دنیا اومافیها مې کړی بی نیازه

ښکلی شـــــعر کښی به ښکلی مقام ورکړم

تری به جـــــــــوړه موسیقی شي دلنوازه

د صـــــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن

حقـــــــــــیقی عشق به پیــدا شی له مجازه

په داسې حال کښې

چه زور حاکم وي ظالم وی مـــــــــشاور
وکیل جـــــــــابروی یا وکیل د جابر

حـــــــــــقوق دانان وي نوکران دخان

قـــــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر

جـــــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان

هـــــــــــریو له بل نه غلطی کښی ماهر

شاهـــــــــد کذاب وی مصدق ئې خائن

د حـــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر

رشـــوت رائج وی واسطه نـــــــــافذه

کوی ډیر کار د چـــــــا لحاظ او خاطر

مســـــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز

حـــــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کـــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی ځوک نه پریږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چـــــالــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســـــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خــــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغـــــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حـــال کښی عــــــدالت غوښتنه

د حماقت خــــــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پو هیږی‌ء!ښځه څـــــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مـــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانـــــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهالی مریم))د خـــــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونـــــــــــدون یٔی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مـــــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکــــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم يو رنګ اوبله رنګ ښکلی د خپل مجنون ليلا ده

آدم نه تـــــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هـــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چــــــــــا دلته پيداکړی ښوک ځي پسې جنت ته

ښــــــــايست د جنت حوره بل ښوک نه ده همداده

دنيا ته چــــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دي

په ښـــــنګ ښکلی ئی ولاړه زمونږ بي بي حواده

ملـــــــــــــــکری د سفرشوه ساره دابراهيم(ص)

ښايسته ماريه ځـــــــانته بللې زمونږ مصطفیٰ ده

د حسن په قصه کــــــــــښی دعشق په افسانه ښکلی

مــــــــشـــــــهوره په عالم ښکلی د مصر ذليخا ده

فــــــــــــــرهاد ته ده شيرنه له هرچانه رنګينه

وامـــــــــــــق ته ډيره ښکلی له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخـــــــــــانۍ ده موسی ته ګلمکی

د فتح خـــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابيا ده

په سردي د غم پـــــــيتی سرېيه!که ډېر دروندوی

چــه ورک دې کړی غمونه د سرو شونډوميکا ده

توښه ده د خـــــــــــــــوښيو د راز راز رنګينو

د ژوند هره صحنه ښکلی دي د مـــــــــخ رڼا ده

سوفيا، تايلر هـــــــنر ښکلی عرفان ښکلی رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میــــــوند خوملاله بی همتا ده

کـــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوږ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کـــــــــړی سپک داوږو پیټی سپره شې په اوږو

د عیش آرام بســــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شـــــــــپی ښه ده پخلا ده

اخـــــــــتر کړې د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصـــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د ځــو کړې درد سره ئې د ځوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیږ کښی یی ماشوم خوبش هم پلارد ماشومانو

اولاد تــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښې توره لاس کښي کبر سر کښي لري

کـــــبر جن کله رحم زړه کښې زړه ځيګر کښې لري

شکنجو د ځـــورولو رنځـــــــــــــــــــولوکار کښې

ډيرعذابونه ډيرو خلکـــــــــــــو ته نظر کښې لري

پټي عقدې د ظالم تريوتندي کښې غـــــــوټه ښکارې

خـــــوله ئې سپې ده خروړې سپي په در کښې لري

زورد دنيا که د ښکلاوي په هـــــررنګ کښې چه وي

کبر،غـــــــــرورپه ستمګر اوبه په دلبر کښې لري

ښکلې لـــــــــــري دولت د حسن سرمايه د غرور

ظلم و ستم وســــــــــله په کور دتوانګر کښې لري

زلفې ماران که د لــــــــــــــــبران لري مينو لره

تورمار د مارد زهـــــــــروآب تيره خنجر کښي لري

که د چـــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی

نشته پروا که د لبربا دلـــــــــــبر په بر کښې لري

سياســـــــــــــــتونه ضد په ضد کښې پټوی هر کله

ظلمت د ظلم، د احـــــــسان عدل په لمر کښې لري

د دقـــــــــــيانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منـــــــــــــــــور کښې لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تيــــــــــــارو کښې ميني غلا کوله

له پلولانــــــــــــــــــــدې ښکلاپېته تجلا کوله

د ګل په شـــــــــــــان وغلي غلي مسيداد ښکلو

پيغلو په شـــــــــونډو کـښې نرى غوندى خنداکوله

مابه په غلاغلا کـــــــــــتل تــاته تابه ښکته کتل

خداى دې خـــــيردرکـړى چه ماغلاوتا حيا کوله

راته دى څکه نه کـــــــــتل چه درته سم وګورم

نظرد خــــــپل منظـــور په باب خدايږو بلا کوله

که دى کـــــــــــــــتلى راته مادرته کتلى نشوه

اعتنا نه کـــــــــــــــــــــولو کښې دى اعتنا کوله

د زړه درزازدي راته حال ستا د زړه ډېر ښه وايه

د حال په ژبه دې لــــــــــــه ما سره نجوا کوله

په خولى د ست د سپينى خــــولى که دراته نه کولو

دا سلا ماته ستا د سرو شــــــــــــونډو مسکا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــــناتو دې ډیر ښه پوهیدم
آفرین ما ته چه ئې مـــــــــــــــــا څه ښه معنا کوله
مادرته سترګو کښی ځای درکړتا په زړه کښی راکړ
خـــــــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله
د شعر بیت کښی می وصال دعشق اوحسن ومـوند
((الفت)) هـــــــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د میني او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســـــــــــپین مخ ووینم غزل جوړم
بل کارمی نشــــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم
بکره معنٰی ښکلی کـــــــــــــــومه د هنر په سینګار
د ذوق لـــــــــیــــــــــلی ته د ښکلا وتاج محل جوړم
توري تـــــــــــــیارې چه ورکی ګړم د حقیقت له مخې
له عشـــــــــــــــقه اوراخلم له ځانه روڼ مشعل جوړم
چه افسانه شمه په عــــــــــــشق کښی زمانوته یادګار
لکه مجنون ځان نه د عـــــــــشق ضرب المثل جوړم
چه د چا خیال خاطر کـــــــــښی هیڅکله ونه ګرزمه
چه په درشل کښی دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم
وصال دې نه غواړم پـــــــټ نه درځم په تورشپه کښی
د عـــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خیال کښی نه یم ته خوزماخیال کښی ئی تل

هـــــــــره شبیه دې خط و خال ځنی اوربل جوړېږم

چـــــــــــه نظرونه پکښی بند شي له نظره نشي

لوګی کـــــــــوم درته ځان زلفي دې ولول جوړېږم

دسترګو تــــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو

خپل جمال ولید چه ئی څـــــــــومره مجلل جوړېږم

چه پکښی مینه او ښکلا فـــکر او خیال کړی نجوئ

د ((الفت)) بـــیت کښی د معنئ رنګین محفل جوړېږم

د ژوند مرثیه

نـــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه

دا زما وجــــــــــود د مړو هدیره شوه

لکه وچــــــــــــه خاده یم په قبر باندې

اوجـــــــــنډه می د لـوخ تن لنډه جامه شوه

نه بلبل شــــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښي

خزان وچ کړم ورک مې سیوری او میوه شوه

که داژوندوي او مــــــرګ نه وي مرګه راشه

د ژوندون خــــــواوس په ما باندې سره شوه

ماد خـــــــــــپل اوسنی ژوند تصویرایستلو

خو د ژوند نغمه د خــــوارژوند مرثیه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه ومه ښـــــــــــــنګه شومه؟ خبرنه يم
چه د چاله غـــــــــاړې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمير

زمـــــــا زړه زمـــــا ضــمير
پـه سرسترګو دي امير

ښـــــــه چــه وائي هـــغه وايـم
که ســـندره ده که وير

غـــــوړاوســـترګې وينـى اورې
د لپـــسند او د لپـــذير

هر څه کـــــړم دزړه په خوښه
که محسن يم کـــه شرير

ښکلـــــــوي رابـــــــاندي زړه
تک سپين مخ بدرمنـير

بل وخت بيا راباندې ښکل کړی
سپـــــــينه ږيره د فقير

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر
هـــــــيولئ د خير و شر

خولې ته خوندشې غوړته ساز
حــــسن ته ښايسته زيور

د شــهلا ســـــــــترګو رانجه
هـم عـــــينکی د نظر

د مســتيو سرمـــــــايه ده
عــقل فکر دی د سر

هم شراب شي هم کــــتاب
کله عـــيـــب کله هنر

بلا دفـــــع کـــــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهــــــد چاته زهر　　هــم جنت دی هم سقر
د شــــــاهانو د سر تــاج　　خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پــاک جاي نماز　　د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی　　د حــــيا د سر څادر
هـــم مسجد هم مــيخانه　　پرې ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونــــدون دود د ستور　　کله څـوي او کله لـــــور
ظلم جــــبر،انصاف عدل　　خير غوښتنه کله چـــــور
که واده ئې دی که غم دی　　د څاروو په وينو ســـــور
په مذهب د جبر هر څوک　　پــيدا شويدی مجــــبور
ګوډ تـــــيمور کله منلي　　ګوډ غذرونه د مـــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو　　څوک چه ډيرلری غرور
د بـــدرنګی په نطر کښی　　ښــه مخونه وی مــنفور
د نظر محوه کـــــول وي　　د ړانـــــــده ظلم منظور
په ژړا د خــــلکو خاندی　　په غـــموئې وي مسرور
زړه ئې هغه وخت يخيږی　　چه جهان کړی سورتنور
ده مـــــــړښت د استعمار　　عـــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړيږی　　ترې جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقیقت ښکلی   مرګ او مړینه د منصور
تــر بګني راژوندی کیږي   په وژولـــــــــو د تر بور
چه یو کلي په مرګ وران شي   ګورستان ئې شي معمور
د یوه مرګ د بل ژوند دي   د طبیب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خـــــوشحا لیو رونړ سباوون
تورو تــیارو ښکلی د غم شبخون
تــحـــــولونـــــو د زمـــــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــاه و جلال
مـــــال منال د فرعون قارون
دم اودعــــــــــا د پیر وفقیر
قهر او مهر د هـــــــــمایون
نصیحتونو د حکـــــــــــــــیمانو
عقل او فکر د افـــــــــــلاطون
په ما ونـــــــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعـــــــشق جنون
کړمه له هــــــر څه زه بې نیازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولـــــت می په خرابو کښی

وموند چه عشق کړم خراب زبون

هــــنر دشعـــــــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګــــــورم

د سترګـــــــــــو تورد، مجنون

دسترګـــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصیرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســـــــــــــیرباندي د محبت

د مهرویـــــــــــــانو په یو افسون

زه بیخی بل شوم بل مې جهان شو

بدل می یــــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جـــــسماني نه دی

څوک لـــــــــیدی نشی زما بدلون

زه هغه نه یم اوس چه پخــــوا وم

دي زمـــــــــــا کله زما پرون

ما ولـــــــــــید بل چا لیدلی نه دي

له خپــــــــــله ځانه د ځان بیلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الفـــــت)) موندلی فیض له الفته
ښه ده چـــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حـسن دي کـــــه ډېره تجلی لري
ړوند د مـــــــهرویانو څه پروالري
چیرته چا لـــــــــیدلی اوریدلی دي
داچه ښکلی نـــــــــــازیه نابینا لري
نشته شکلــــــیتوب که بینائی نه وي
سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري
تورتیکری دي تورزما د سترګودي
څکه زما ســــــترګو کــــــښی رڼا لري
سترګو کښی دي ځای دی که هرځای کی ئی
سترګي تور د سترګو کښی لیـــــلی لري
وایي ستــــــــــرګي ډیر څه په کتلو کښی
غـــوږ ئي ناوري زړنو کښی غوغا لري
نه ده بـــي ادبـــــه د لیــــــــمو ژبـه
سترګی خـــــــوله سترګو نه حیا لري
حسن او نـــــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــــر بل کيف بله ادا لري
کله وي ښـــايست په ړوندوسترګو کښی
حسن ځـــــــای نظر کښی د بينا لري
مينه د ښـــــکلا ، ښکلا د ميني ژوند
بی نظره حـــــــــــسن څه معنا لري
يو که نــــــه وي بل ئې کله تمنا لری
خير دي کـــــه دې حسن له نظره شوه
بی نظره حسن څـــــــــــه معنا لري
مه پټوه ستــــــــــــرګی زما سترګونه
سترګی پــــــــتول څومره ګناه لري
ژوند غړوي ستـــــرګی پټوی ئې مرګ
وګوره! ژوندون څـــــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــــوری يـار
د ســـــــــــــترګو باندې پيژنی اغـيار
حايل نه دي هيڅ حجاب د زړه د ســترګو
نه ئې مخه تـــــــــياره نـيسيي نه غبار
لمر ترې نـــــــــشي پـتولی تورې ويځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مـــانع او نه حصار

صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوړواوري

آوازونه د سکـــــــــوت او د پـــندار

چه ولاړوي تـــــوله شـــپه قایم اللیل

ورته یـــــو وي د دنـــیا لیل و نهار

د حال ژبه وائي حال د صاحب دحال ته

په دې ژبه پـــــــوهيږی اولواالابصار

په ربنتیا چه بیـــــــدارشوي له غفلته

مرګ هم نه ویده کـــــــوي هغه بیدار

زړه ازا ر د صاحــــــبدل شي چه زیارت ته

کله ور شي دل ازارمـــــــــــــردم ازار

چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته

مري هغه چه يې ژوندون وي مســـــــــتعار

فـــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو

ګازرګاه کښی د هــــــــــرات د پیر مزار

دیـــــــــر نقشونه محوه شوي محوه نشو

په افکارو کښی د ده نقـــــــــش و نګار

صورت سینګار لږ وخـــــــت بیا زایل شی

زوال نلری معنـــــــــــــی په روح سینګار

الئهي نـــــــــــــامه يې دردي بې نظیره

په نظر کښی په غــــــــوړو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــــرفان يې دی وهلي

چالـــــــــــــــيدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونـــــــــدا خونه و د حال هم و

ډير يې حاله کړه په حال د ده ګفـــــــــتار

د دين لاره شوله هـــــــــر لور ته ازاده

چـــــــــه ملګری ئي د لاري شوه انصار

د قــــــدم نقش يې د دين لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپـــــــــاي منار

شهداء الصالحين دي د دين ستـــــــــوري

او تميم انصار پکښي شمـــــــــس النهار

د عرفان لــــــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنيا کړی پــــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــــبر د لاري د عارف

د دنيا توښه تــــــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پريږدی غفلت پريږدی راحت پريږدی

باطنی احســــــــــــاس شعور يې شی بيدار

طريقه د صـــــــــــــوفي لار د ښاروونه ده

نه د لاره د مـــــــــــــوټر او تيز رفتار

ده د فـــــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صــــــــــبر،قربانی ،جهد وايثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوچـــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــــلبه نه رسيږی کلانکار

له فطرته ســـــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــيد نه د درهم اود د ينار

حرازاد دي ځـــــــوک چه وی ازاد منشه

چه يې نور آرازدي وه دي احـــــــــــــرار

د صوفې سترګی مـــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅـــــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه ځــــــکي د چــــا نمکخورن دي

زړه غــــــــني او مستــغنی نفس ئې ډير خوار

ژوند يې نـــــــه دي د هـــــــوا او د هوس

بی هــــــوا وي د عــــــــارف دار و ديار

زړه ئې پاک طـنيت ئې پاک نظرئې پاک دی

په غسلونـــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عيشونوله خـــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کـــــــه هر څه خوري دنيا دار

يو خوړلو بل خــــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خـــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نـــــه نورد نورونو رد دي

د نيکی پـــه مــــــــــزه پوه دی نيکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چــــــه لــــــــري جام د شهادت

بی شهیده څــــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جــــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فــــــــــــداکاری نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک یې بولی که ئې زړه کښی وي بل ډار

بې له خدایه چــــــــــــاته سر ټیټوی کله

که ئې سر له تنه غــــــــــــوځ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تـــــــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئې کښی خــــــــیال پیدا شو د دلدار

بی زواله پـــــــــــــــــادشاهې کاندی فقیر

حقیقی فــــــــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاګ شوغزني وران شو

حدیقه د سنــــــــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئي جاه نه ئې جلال شته

مولانا جـــــــــــــلال الدین دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئې د نــــــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عـــــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکــــــــــــــیدو دي

د خواجه انــــــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډیر خـــــــــــــلک له خلکو

هیروی نشي هـــــــــــــــیری د ده یادګار

نه ورکیږی نه ئې څـــــــــــوک شی ورکولی

باقیات الصـــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نـــــــــــــــــــه په ډیر لیازاوامتنان

څه شی واخیـــــــست له اصلی نرخه ارزان

خریدار لـــــــــــه حده زیات و ډیر خوشحاله

ډیر ئې مانـــــــــــــه په سر ، سترګو احسان

ویلې تل به وي ستــــــــرګو کښی نیکی ستا

ستا نیکی به هـــــــــیره نکړم په هیڅ شان

بل چا ووي خرڅـــــــــــوونکی ته چه ولې

تا په دي سودا کښي ومــــــــــــانه تاوان

ددنیا سودا خـــــــــــــوده د سود دپاره

کوي ګټه پکښی هـــــــــر وخت هوښیاران

چه ئې ګران واخلي او خرڅ یي کړی ارزانه

هر سړی پرې کـــــــــوي حکم د نادان

په څواب کښي ورتـــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان
ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی
نه وینې ته هغه ســـــــــود چه وي پنهان
ما په لړغـــــــــوندې تاوان چه ته یې وینې
ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان
د هغه ګمان و دا چه یـــــــــو څه اخلي
خبرنه و، چه په ماخـــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه یې ځان د خلکـــــــــــــــو کړ علمبردار
چه یې نه و لامـــــــوندلی اقـــــــــــــتدار
چه له قهره آمریـــــــــــــــــت ته ریږدیده
چه یې لاړې توکـــــــــــــــولی په دربار
چه نظام یي دهـــــــــــــــــرڅه مسٌول باله
چه دبنمن یې د اولـــــــــــــس ګاڼه سرکار
چه یې نه وه د بنمـــــــــــــــینی آشتی پذیره
چه یې هر حکـــــــــــــــومت وباله غدار
چه راتـه یې تمـــــــــــــــلق د درباریانو
چه دیو تن ټولـــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــاردار او باداری

چه ئې خلکوته نه غـــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکی داقـــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلــــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غـــــــیږ کښی ونیو

درباری شـــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســـــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا یې توری شـــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحـــــــــــــــده یې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شــــــو ددربار،دربار رټوُنکی

کړه ئې هر څـــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئی خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خـــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال یې بل شوسړی بل شو

خدمتګار ئې هم د خــــــــــلکو شو بادار

چه اصلی څیره د چـــــــابڼئی هر چا ته

اقــــتدار دی قـــــتدار دی اقـــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نــــه وي زورور خان و

څوک ئې نوکر و څوک مزدوران و

اړاومحـــتاج وصاحـــب نــــظر ته

د امــید لاس ئې اوږدو نــــــوکرته

یوازی نــــــــــــشو په لاره تللی

لاس یه ئې بـــــل و لاس کښی نیولی

یـــومزدورخــــــــاص و،د دې دپاره

چه خان به بـــیــــــا ئې په سمه لاره

بینائی خـــــــــــــرڅه په نابینا وه

ځکه ئې دیـــــــــــــره لږه بها وه

د سترګو حـــــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نـــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخـــــــــــــوخبرنه و
په حقــيقـــــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابيـــــــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خـــــــــان مزدور
داد خانۍ دي دود دستـــــــــــــــور
دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی
بينائي راغـــــــــــله په استملاک کښی
د بـــــــــــــــــل د پاره په کاريده له
بل ته يې لاره د تلو لـــــــــــــــيدله
په خان ګرو شــــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستـــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربښتيا هغه ملـــــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظـــــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکميت دخلکو لاس کښي
حکومت وي د ملي قـــــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځـــــان حاکمه

د عامه افـــــــــکاروي قوي اثر

نه تبعيض نه امتـــــيازوي نه تيري

په حقوقــــو کښی وي خلک برابر

د هرچا اعتـماد وي په عـــــــدالت

قوانـين وي له هـــــــر چا نه معتبر

آزادي ديمــــــــوکراسي وي واقعي

خطر نه وي کـــــــرامت ته د بشر

مخور مســـــــــلط نه وي په نظام

اهليت اولياقـــــــــــــت وي مخور

سراو مال وي په امان فکر او نظرهم

زورور چه پکــښی نه وي پخپل سر

محّمد(ص)

محمد بي اوره د خـــــــــــــدای هغه انوار وليده

چه خليل اورکښی وليـــــــده موسی يي نارولیده

ليده يی هرڅه چه ا عـــــــــلام الغيوب په نظر

د ده ليدل کله ستـــــــــــرګو د اغيار وليده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کـــــــــښی یې قیصر کسری سرنګون

چه پ خـــــــندق کښی یې تاثیر خپل ګذار ولیده

سترګی بــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فیلسوف پري پوهـــــــیده عــارف عیار ولیده

نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بـــــــل عالم اسرارولیده

راغـــلې دنـــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر

نه دي راحت ته عـــــــیش نه مهردخپل پلارولیده

په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــیا ژوند دي له خـــــــــــوارو زارولیده

د مورله مـــــینې شـــوې محروم هم د نیکه له میني

په ماشوم تــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده

هر چه نه سخت دښمن خــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځـــــــانته ټول ځومره په قار ولیده

یوازې خـــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

څوک دی بې خـــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده

نورټول دکفرپه خـــــــــوا یوته د اسلام په خوا

یوازې نه وې ځـــــــــان سره دې کردګارولیده

ستا دښمنی جـــــــنګ او جکړه ډیر وخدایانوسره
د جهان ســــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده

دخدای په مــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډیر لـــــــــــوی انقلاب ته ځان تیار ولیده

نه بیوسۍ نه ډیر قــدرت تغـیرپه تا کښی راووست

استقامت دي هـــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده

دنیا بدله کــــــــــــــړ له تا دنیا بــدل نکړې ته

که دي خـــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده

ډیر غنایم اوډیری فـــــــــتحي دی په برخه شولی

ډیر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده

پخپل سرت ئې ســـــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زمانې هرځـــــــــــومره ډیر ثابت سیار ولیده

د ریاضت لوړې سخـــــــتۍ دې په ځان تیری کړلی

مزوچړچو عیـشونو کله ستـــــــــــا در بار ولیده

تیاري دې ورکې کړی د حــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عـــــــــــــدالت لمر دار ودیار ولیده

د لیوه ویره د پـــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئې ستم ظلم وحـــــــــشت اوزور مهار ولیده

سرکشان واړه پریشـــــــــان شوه فرعونان حیران

چه مومـــــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده

لارې دې جــــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حـــورکړه ډیربې لارې دې په لار ولیده

تا محمد!دایمان قـــــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعلیم د خپـــــــــل ایمان زورایماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــرورد ابوجهل پایمال

په تعجب په خـــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتــــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صـــــــدیق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســــــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بــــــــــیا نه هیڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقــــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښی

په روح په ذهن ،زړه نظرکښی موستــــــــــاولیده

د ٍلاتـــــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطـــــمــــــــنان

چه چـــــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کــــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کونډې بیا پــــــــه ځان کښی ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمٔن لاړې چه اساس دې استـــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقـــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستـــــــا په شانی بل معمار ولیده

ځوک چه لوی شـــــوي په غمومشقتونوکښی و

هم مونبي هم مو حـــــکیم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــبني مينه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي ميــــــــــــــــنه ددنيا د سيم وزر

په پاک زړه کبني پاکه ميـنه په ناپاک زړه کبني ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کــــــــــبني مينه وي د گاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنيا مينه په زړه کبني

يوه مينه ستا ته زړه کــــــــبني نوری مينی کړه بهر

د مين نظر هرکله وي پخــــــــــــــــپلی ليلی باندی

د پتنګ نظر په شــــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بيګانه ،ليـــــــــــــــــونی بيا فرزانه

چه په عشق اومحبت کـــــــــــــبني شي له ځانه ناخبر

حال ئی بل شی خيال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عـــــــــــــــالم کبنی د يو چا په يو نظر

د دنيا تورو تيارو کبني پتی ســــترګی ويده پروت وم

د راحت بـــــــــــــــسترمی پريبنود چه می وليده سحر

له عالمه کناره شــــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګنه ګونه کبنی څــــــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنيا نکړې طـــــــــلاقه د عقبٰی ليلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شـــــــــــــــپی چا ليدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښی

مستی نجونې وې راغونډې

په سازونو کښی مې نـوشې

په کيـــــفونوکښي مـدهوشی

خنداګانی شولې مستې

آرزوګانی په نخا شوې

جنتونه ور ښکاره شوه

دخيالونو په ليمو کښی

چه يوه پيغـــله و ديړی

نوری پيغلی هـــوسيړی

شوق راويــــــښ شی

ذوق راويــــــښ شی

سا پيدا شی اوميدوکښی

ناوی جــــوړه په شينګار شوه

د ښايــــــست ډيـــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګی تـــــــوری په کجلو

په شپین مخ زلفې خورې شوې

خـــــــیالی ناوی سوه شمباله

د وصال د شـــــــپی د پاره

ناوی جوړه شوه خو چا ته؟

یـــــــوړانده ته نابینا ته

چه ئی نه لـــیــــده جمال

بید دیـــــــداره،ووصال

چا ویل د ناوی کور کښی

فکر وکـــــړئ څه کوئ

نا وی چـــا ته جو ړوئ

د سنګارمعـــنا به څه وي

چه کاته ورته هیڅ نه وی؟

که کوئ خوشی خـــواری

د ړوندو سترګـــو د پاره

بل ویل دود او دستور دی

هـمـــدغه د زمــــانی

چه ناویانی سیـــنګاریږی

په پودرپه لب سیـــــرینو

ځوم که ړوند وی که بینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــیا

د دنیا رســــــم اوراوج

نه بینا ګـــوری نه ړوند

د شهۍ شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیـــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بـــازار کښی د ړوندو

مساوات ګوره ســـتاتـلی

لا رســــــمو او رواجو

پکښی نشته توپـــیرونه

د غنی او د فـــــــقیر

دا عمٔی او د بصـــــیر

نه منطق دلــته چلیږی

نه د عــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــتی د رواج

زورور دي رواجــونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیـــــــــــــکه ته نمـسو وویل بابا
احترام ته دې کووسبــــــــــــا بــیګاه
بربه ناست ئې ښکــــلــووبه دې لاســـونه
جوړووبه درته ښـــــــــــــــه عبا قــبا
سموو به ډې پڼې چه چـــــــــــیرته ځـي
ته به مخکښي یې روان اومـونږ تر شـــا
په ادب کښي به هیڅ نه کــــوو تقـــــصیر
مبـــــــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امسـا
ستا وجود دي غـــــنیمت زومونږ دپاره
ته نورهیڅ کړه کـــوه راته دعــــــــــــــا
نوم به ستـــا وي اوکارونه زمونږلاس کښي
تابه ساتو لکه خپل پیر اوپـــــــــــــیشوا
خوزمونږ کارکښي کارمه لره مونږ پریږده
خپلی خوښی ته چــه هغه کــــــــړو که دا
دا دستور دي چـــه زامن ئی شی د کار
د کاله واک واخـــــــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائی چه یووخت په کوم لرې ځای کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښي یـــــــو ښامار اوسیده

چه مسلط په یــــــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هیـــــــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به یـــــوه سره ډولۍ کښي

یوه ښایسته پیغــــــــــله د خلکو له خوا

ده ته پیشکش وړاندې کـــــــــیدله مدام

له افسوشونوحــــــــــــــــسرتونو سره

ډیری ښایسته جـــــونې قربانی شولی

په لونو دیــــــــــــــری میندی وژړیدې

د یو ښامار دخـــــــــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شـــــــوې ارمانونوسره

څوچه یوه ورځ پـــــــه دې لاره باندې

یوغیرتی ننګیالی ځـــــــــــوان تیریده

د ځنګله خوا کښی ئې ډولۍ ولـــــــیده

دانتظارله عـــــــــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قیـــــــصه واوریده

د یوی پیغلی له سروشـــــــــــوندو څخه

د غضب اورئې زړه کښی تاو پـــــیداکړ

د شجاعت له غـــــــــــورځنګونو سره

قسم ئې وخـــــــــــوړ چه ښامار به وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســــــــــــر قربانومه دلته

نه ځمه هر څه کـــــــــه پیښیږی راته

مرسته کوم له اولـــــــــــسونو سره

ښامار چه راغـــــــي ده په ډیر شهامت

په تیره توره خــــــوله ورخیرې کړله

دښامارخوله څـــــــیروي هغه چه ځي

د بلاخـــولی ته جــــــــــرئتونو سره

د یـــوه ځـــــــــــوان له برکته ګورئ

یواولس خـــلاص شود ښامارله خولی نه

په یوه سر له لـــــوي ښــامار سره جنګ

ښائی د ځـــــــــوان به همتونـــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیـــــــابیا هـــرچیرته زلـــزلی دي

نارامه تـــــــول جهان دی شـــورونه غلـــغلی دي

د زمکی له زړه قیـــــــــــــــــد شـوی براسونه

چه پاتی دی لازړوکښی د خـــــوار غریب ګـیلی دي

سینـــــــــــــدونه کاریزونه ،چـــینی ویالي وچیږی

چه هیڅ وخت نه وچــــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کــــــــښي په هروخت لوبیږی

چه وخت په وخت بدلیږی د زورلاس کــښی آلې دی

شراب د زاړه خم دی پکښی هــــــــــغه نـشه ده

محــفل او ساقی بل شــــــــــــوبدلی ئی پیاله دی

شعار یی نوی کړی چـــــــــه تیرشعارئی هیرکړو

آهنګ نوی سازنـــــــــــــوی هم نو قلقلی دی

زوړ نو ئی ګـــــــــــــــرزولی لباس بدل کړی

زاړه ارباب سره اوس په بل نـــــــــــوم قوالی دی

اوس زور دی هـــــــــوښیارشوی د خلکو وکیل شوی

د خلکو په نامه ئی پـــــــــــه خلکو څه حملی دي

چه خلک احمقان کــــــــړی، ړانده کړی شعـوررونه

غلط پروپاکـــــــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی

هماغه کبــــــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي

هماغه اشتهاده هـــــــــــــــــماغه نوالی دي

له شرمه کتی نشـــــــــــــــــوبربنده ناروا ده

په غلاغلا ورته ګـــوری د چا سترګی چه غلې دي

قدرت اخلی ملت نــــــــــــــــه ،ملی حکومتونه

ملی قدرت ته ځکه په تائي غـــــــــــلبلې دي

چه نه کمیږی هـــــــــــــــیڅ او لاپسی ډیریږی

یا زورد زورو یازمـــــــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پـــــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتـــــــــــــه وائی زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وايو کـــــــــه کوم وخت کښی ووايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

ځاروی بی زبـــــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه خپل حق خـــوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

ځو اديبان او شاعـــــــــــــــــــران په يوه لارو روان

هـــــــــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خــــــــــــــره يود بل ځنځ ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهیږی؟

څوک څه پوهـــــــــــیږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څـــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پته حامله وی خـــــــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کیږی د چـــــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تیاره کښی زیریوی څـــــــــــه د سبا دپاره
د توری شـــــــــــــــپی قهرمان یو اود سبا بل وي
تیارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــــه خپل طوفان نه وینی
د آغازسترګی د انجام قهرمـــــــــــــــانان نه وینی
ډیر تغیر ونه زمانی ســـــــــــــــره دنیا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــــارسینما ته راځي
څول ډیرامی جوړوی څـــــــوک ئی تمثیلونه کوی
سیا ستونه په هـــــــــــنر کښی ډیر کارونه کوی
تراژیدی کاندی کـــــــــــومیډی سپین کله تور ښئی
ډیر مقدس د خدای نعـــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لګیا خلکـــــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو چیغوخلک کاڼه کړی چه پلان جـوړوی

دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څـوک وي؟

اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟

زمونږ نظر خویو څـــــــــو نوی قواريٖ وینی

د لوبیدو نکو ناآشنا جعـــــــــــلی څیريٖ وینی

بی روحه عکس حرکت کـــــــوي خبری کوي

هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعلیم

توره تیاره وه انسان ورک خپــــلو وهمونو کښی و

شعور او فکر د تــــــــــورتم په زندانونو کښی و

د ځان له سیــــــــــوری ډاریده د ډاربنده و انسان

د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و

د عقل ســــــــترګی ئی ړندوی وي لاریٔی نه لیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهـــــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګڼه

د شیطانانود پـــــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پــــه سجده باندی و سرټیټ کړی

د سرلوړی فکرونـــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحـــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لـــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبـــــــــتانو بندګی نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قـــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنــــــــــــــوئې پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران الـــــــــــــفته‌إدده کارته کتل

څه چه راوړه هـــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهـــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښی محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکی ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبـــــــــاط د اسمان زمکی سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښی د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستـــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــاښ ده د قریشو غرور

چه ئی قریش و بنـــــــدګان مات ئی کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کـــــــښی دا پیغام یی راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــــلومان یی کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــــنه کښی امان

هغه فقیرو،چه ئی ډیـــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچــــــاته سل سل اوښان

خیرئی عامل ته ورسید اوترقــــــــــــیامته رسی

چه ئی تیاره زړونه رڼا کـــــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په ربنتـــــــــیا محمد په عرفــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی
د فارس سلمان ئ‌ی وباله د اهـــــــــل بتوپه شان
له حبشی بلال نه ئ‌ی ځـــــــارکړه د اسلام دپاره
نامسلمان مخ قریشی او هـــــــــــاشمی سرداران
ده ویل مه کوئ فخـــــــــــــرپخپل اصل ونسب
یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان
بی له تقوا هیڅوک په هیچـــــــــا برتری نلری
دي برابر عزت عجم سپـــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بـــــــــی اوبو او بی حاصله
نه پکښی یو ګل ونـــــــــــــــه ګیاه زرغونیدله
نه پکښی ویالی وې نــــــــــه چینې نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خــــــــــــــزان څیره لیدله

خلک و بیدیا کښی وږی تـــــــږی سرګردانه

نه و تمدن نه مدیـــــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســـــــــــړیتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کـــــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانګـــــــــــــوئی ملایکوځنګوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بــــــــــــــتانو پاکـولـه

هغه چه ئی عدل او انـــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا څیـــــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـــزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شــــــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فـــــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنـــــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو ګل و،چه جهان پــــــری پسرلی شو

راغله دغه ګل ته د جـــــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غورږد شرق و غــــــــرب ته دا نغمه ورســیدله

رائی وړه باطن تـــــــــــه رڼا ئی د معـــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چــــــــــه بیا هـــیڅ ونه وتله

دا ښایسته رڼا چه شـــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئیــــــــــی تجلئ ته پخسیدله

جوړه مدینه کـــــــــــړه له یثرب نه محمد

ده داسلامی تـــــــــــمدن ستـه کیښودله

زړونه ئی قوی کـــــړه په ایمان دایماندارو

ځکه به یو تن لســــــــــوته ماتی ورکوله

جوړ ئی مسلمان نه د جهان لوی قهرمان ګړ

هرځای داسلام جـــــــــنده په سر ورپیدله

لوی جهاد شروع شــــــوچه په الله اکبر به

زمکه له هـــــــــــیبته لکه پاڼه ریږدیدله

نن هغه قوت کله پـــــــــــاتی مسلـمان کښی

هغه روحیه مســـــــــــــــلمـانانو وبایلله

وینو کښی اوس نه لامبی مسلم شود اوبو مهی

نه ورکوی سرخو سرســـــــــایه ئی ومنله

نه کوی جهاد نفل کـــــــوی او وظیفی کوی

مفت ثواب ته ملا مسلـــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولی په ذکرخدایه ستا خوښی رضا غواړی

ستا رضائی هرڅــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نکړی چــــه پکښی یوڅه تاوان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بــــــــاندی ئی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلـــــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښینی واعـــــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم ځکی د زمزم اوبـــــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هـــــــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خـــــــــــــوناتوی ئی په حرامه

هیڅ وخت ئي حرامـــــــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئی چه ښکاره کــــــــــول ګناه به ئی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تــــــــــوبی به ئی ویستلی

پټ به شوله خلکو چــــــــــه توبه به ئی ماتوله

اوس خومجاهر فــــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لـــــــــــوڅه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخـــــــــــــرت کښی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خــو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میـــــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میـــــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرځـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستـــــورو دآسمان شه مین

مینه کښی فرق د شـرق و غرب مه کوه

په صبحدم،ماښام یـــــو شان شه مین

ښکلا که لـــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخـــــــشان شه مین

هواکښی وکوره د ویځـــــــــواوښان

هم په شبنم هم په بــــــــاران شه مین

د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خـــــــزان شه مین

هرڅوک په خپله معـــــشوقه وی مین

په عشق مین شه!په عـــرفان شه مین

ګبروترساوی که وی خـــپل که پردی

په ښایسته نوع دانســـــــان شه مین

پریږده بلبل چه په ګل مـــــینه کوی

ته هم په ګل هم په باغـــــبان شه مین

یوازی خپله باغچه مه ســــــتایه تل

((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چــه په جوش راشی

اوبه اورشي چــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیرښکاره دی

وي بی زهرو چـه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیـــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خـــــو اورنه دي

د محیط اغــــــــــیزه کله لري مور

له یوه پښته رڼــا او لـــــــوګی دواړه

د یوه مخ منـــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله څوک پیـــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځــي که ځي هرلور

زورورانسان په هـــر څه زورور دي

په محیط په زمانـــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کـــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د خـــيرې اولوخې اور
انسانانو کښې شته څـومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســـيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګـــــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غـــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لــــــــوکړه ئيي په لور
د چالاس تورې ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنــــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهـــــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تــــــــميزه زور

عمل اوعکس العمل

مينوژوب اغوستــــــــل ښه که بد عمل دي
د دلاق اوچــــــــادرې عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيــــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديــــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شـــــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــنجې عمراقل دي
که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری
هریوبل ته قــــــــبرکن د بل اجل دي
حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني
مري هغه اورچه سیــــزلی ئی ځنګل دی
که نن وی ستــــــا رسی او د بل غاړه
دا رسی سبا ته ستــــــا د غاړی ول دی
انتقام ته تړی زړونــــــــــه ترخوتړی
باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوټي

د سوټي او سیاست خـــــــــــود قدیمه آشنائی ده
د سوټي په زور ئی کړې په هروخت کښی آغا ئی ده
په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــراش سوټي په زوره
وائی سترګوکښی ځــــای ورکړی دادسترګوسلائی ده
چه ډب نه وی ادب نه وی د سوټي د خولی منطق دی
ډبولو راښودلي ډبـــــــــــــــــیدلی دانائی ده
ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــــولی او رټلی
زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائي ده
ضرباضربوزده کړی په مونــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائیی ده

چه وهی موراته وائیی ګـــورئ اوس به موسړی کړم

په وهلوسړی کیـــــــــــړو د زور لښته مو دائیی ده

د موسی امسأ چینی کـــــــړی له وچ کانی نه روانی

د دهقان لاس کښی یٔی کړی قـــلبه سمه په غوائیی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خـروړی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیـــــــــــــره ښه رهنمائیی ده

کله شی خلی د سترګو بیـــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائیی سترګـــــــــو ته ورکړی زیبائیی ده

چه سوټي سلائیی بـــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی رارو‌انـــــــه یاره ستا بیحیائیی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګــــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میـــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شــــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کـــــــــــړه بلبلي پتنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خــــپلوی نه صورت

ښیره کښي خوپردی هـم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غـــــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښې که یودی بیا هم سره یونه دی
چیرته د پسرلی بـــــاد او چـیرته د خزان
د سرسترګی جدادی د زړه ســـــترګی جدا
ویښتوب د سترګو کله ویښتوب دی د وجدان
طوفان دباد که هرڅومره قـوی دی په ظاهر
قوی په حقیقت کښې نسیـــــــم دی د نیسان
د خیراود شراصل که یوهـــــم وی یونه دی
لطیفه وږمـــــــــــــه ده همجنسه د طوفان
په وینه باندی مینه د دین شـــــــوله غالبه
قربان عقیده نه هـــــــــــرڅه کړه مسلمان
بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس
مومن خپل دی عـــــــــرب وی که افغان
پردی شو محمد نه خپـــــــــــل تره ابولهب
زید ځوی د محمد شــــــو چه رائی ووړ ایمان
پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مـــومـن
د نوح ځوی ګوره نه دی د نــــــوح د خاندان
په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی
په دی راز ښه پوه شــــوی د زړونو خاوندان
که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفـتٍ زړو کښې
که شي غاړه په غــــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیـــــــــتیږی او جګیږی

ترقی ده د موجــــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه میرمینی لـــــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نـــشی د خـــوارانو

نازولی ځـــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حـــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګـــورئ

اوس د حال پـــه ژبه کـــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــــندی دي

د حال ژبه بنـــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان بربر غــــــربیږی نورتـــول غلی

یوشاعر د ځـــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده دیــــــــــــــر بنه اظهار د تألم

څه چه بولي واقـــــــــعی او حقیقی څوک

توهم دي تـــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مرئ کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوټي چه لګی د یـــــــــــوه بل په سرونو

دا کوټک کوټکماری خـــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپځیړی یــــــــا زنګ خوری یا ماتیړی

تیکی دی لباس د توری خپـــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هـــــــنروی هم حکمت وي

چه ئې نور په جبر کاندی هغه کـــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارڼا دښمنه تکه تـــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کـــــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه

ولس هم درسره مل کـــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحـــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بړوسې شونډی په مسکا کـــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې
ته د دی عصرد لـــــــــــبرئې

مبـــــارک شـــه!مبارک شه!
پــــه خـــــوبانوکښی افسرئې

دالماس تـــــاج دې په سردي
آر اســــــــته په زر،زيـــورئې

د ښکلاثـــــــــاني دې نـــشته
معـطـرمـــشک وعـــــنبر ئې

ټول دې تل ثـــنا صفت کړی
له هـــرچـاڅخه بهـــــــتر ئې

عيب دې ځـــــوک ليدلی نشی
ســـرترپايـــه ټـول هـــــنر ئې

خوشـــــــپی ورځی درته وائي
آيا د نـــه هـــــــم خــــبر ئې

چه ښکلا وی يو ځــــــوورځی
چه پر يــوزی هــــــغه لمرئې

دا ځيـــــــــره نه پاتی کيږی
که هرڅــــــــو ښکلی بشر ئې

د ځګ غـــــره په ځګه ځوکه
زيږی لــــــمر د مازد يګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفـــــــــــــــــانونوهيولئ ده
هندوکش پاميرد لــــــــوی طوفان ماوی ده
زلزلی که وران کـــــړه خلم کښی کورونه
د سيلاب خواهـــــــم سره په مونږ بيا بيا ده
توري لړې تل زمونــــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تــــــندریزه یې بریښنا ده

له بارانه ئې سیــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغـــــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډی ژاړی د ځـــــــوی مړو واویلا ده

مصیبت په مصــــــــــیبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بـــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه یې مات کړه

هیره کړې خولو خــــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نــــــــــــه دي سیلابونه

څومره مطــــــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمـــــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هـــــــر څو سره سنا ده

د فضا تسخیر تـــــــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــــنه په هـــــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیـــــلاتونو

تباهی ته ملا تـــــــــــړلی د دنــــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کـــښی ځــــای نـیولی

په قفقاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کــــړی

ناقراره نارآرامــــــــــــــــه آســــیا ده

زمکه څه ویــــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخــــت ریږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګـــــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئېي په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده

نفس ظالم تربــــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی يي غټ شوي

سره !ستا مغزو کــــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولــــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددي ملی نهضت هـــــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګورئ

نظرئېي یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابـــــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغـــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونده که نن بـــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســـــــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئي واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځـــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامـــــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نـــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته څومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــــسواله ملامت نه ئي ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئي خــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولـــت دي ورســره خیر کسیر

په عادي نــظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجـــــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونــــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خواروحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تـــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښی

دی ازاد دي نه غــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بــــــل ته اړ وړی فقیر

چه وطن اوملـک آزاد وی کله ښائیی

چه یی خلک د څـــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هر هرسړی ده

حفاظت یی پـــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده گرانه
لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده
په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې
په مـــــــلي اتحاد د متکي ده
چه هرڅــــومره ملت متحد وي
خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده
په ملي تربیه قـــــوت مومی
په ملي روحیه کښی خوندی ده
ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی
خپلواکي نورو نــــه بې نیازی ده
په ملی ثقافت قــــوم ژوندی دی
کلتوری سرامایـــــه ئې هستی ده
راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه
ترقۍ لورته هڅه حــــــــتمی ده
ورکه کړئ بـــــــاداری و څوتنو
خپلواکی دفرد فــــرد آزادی ده
په آزاد او خــــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غوارمه چـــه مــرګ مي وي په شان د يو فقير
نــه دي پکښی ويــــــروي نه د خلکو ډير بهير
نه دي راډيـــــــوکښی وی زمامرګ اعـــلان
نه دي وي زما په قـــــبر خـان وبيګ اومير
خاوروتــه دي وســـــــــپاری هغه دهقانان
هغه چــه کـــــــــری تخم اووري خير کثير
نورڅه نه وړم عجز اونياز به وړمه خدای تـه
رحم او کـــــــرم ته به ئی وړم عذر و تقصير
لاس کښی که څه نه و،چه نهروړی ماړه کړمه
زړه کښی خوځه و،چه ئی په دوی کړمه زهير
ښه به وی که لـــــبرمی دا تياره قبررڼا کاندی
که می رڼا کـــــړی وی د چـا ذهن اوضمير
مکړئ درياْ ديـــــــــاره ماپسی خيرات
ځان پسی نه غـــــــواړم خـيراتونه چشمګير
ورکړئ غــــريبانوته که وی زماڅـــــه مـال
پټ غوندی له خلکو چه پکښی نـــــه وی تشهير
خدای ته ډير نږدی وي له هــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غـــــــریب خواروحقـیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیته پای ته ورسید ټایپینګ ئې

ما په دوه پنځوس کلنئ کښی کمپوتر زده کړه شروع کړه ،او کمپوتر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوتر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوتری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئې نظرخپل دی

په ډیردرنښت   دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالي

د برکمالپور د حاجي صاحیبانود کلي ځخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library